

திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்

ஆசிரியர் திருச்சிற்றம்பலம் சுந்தரமூர்த்தி
அவர்களின்

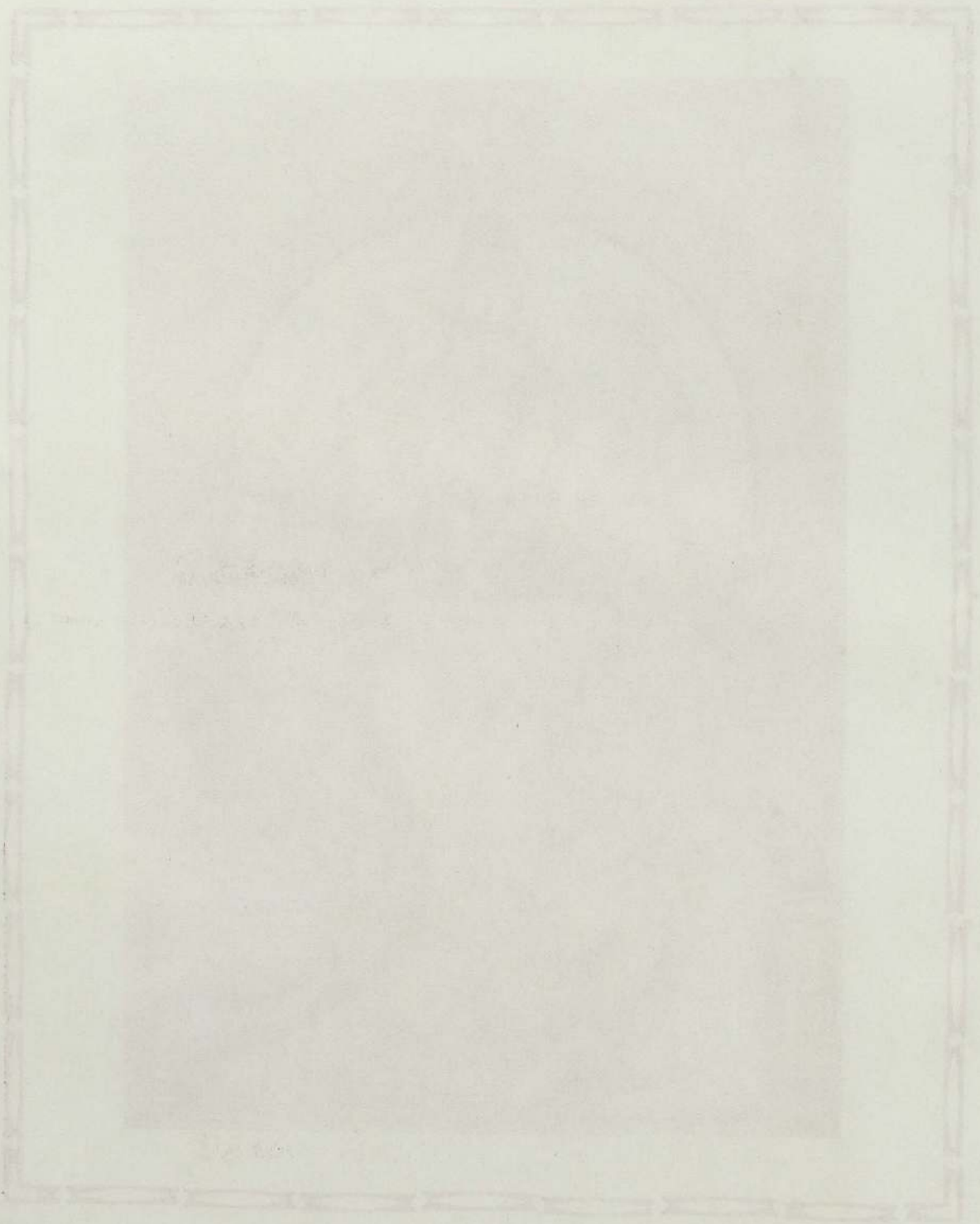
90 வது ஆண்டு அகவல நிறைவின் வெளியீடு

உ
சிவமயம்

Chapter

திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்

தொகுப்பு :

திருச்சிற்றம்பலம் சுந்தரமூர்த்தி

(ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர், மகாஜனாக் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை)

பிரமதி வருடம் புரட்டாதி மாதம்

செப்டெம்பர்

1999

168

புத்தகங்கள் பற்றிய செய்தி

புத்தகங்கள்

புத்தகங்கள்

புத்தகங்கள் பற்றிய செய்தி

புத்தகங்கள் பற்றிய செய்தி

புத்தகங்கள் பற்றிய செய்தி

புத்தகங்கள்

1933

சைவத்திரு.தி.சுந்தரமூர்த்தி திருவாட்டி தையல்நாயகி

பூ மஞ்சள் குங்குமமும் பொலிந்தி லங்கும்
 புகழ்தெல்லி யூரீனிலே தொண்ணூ றாண்டு
 சேமமுடன் வாழ்ந்திருதம் பதிய ரான
 சுந்தரமூர்த் திதையல் நாய கியாள்
 பூமகிழ் அறுபத்து ஐந்து ஆண்டு
 பொங்கிமகிழ் இல்லறத்தை புரிந்தார் வாழ்வில்
 நாமகிழ் மக்கள் பேரர் பூட்ட ரோடு
 நானிலத்தில் குருநாதர் அருளால் வாழி.

Faint, illegible text or bleed-through from the reverse side of the page, appearing as ghostly impressions of characters and lines.

உ

சிவமயம்

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் ஆதீனகர்த்தா
மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
அவர்களின்

ஆசியுரை

சூரியன் இன்றேல் பகலில்லை. சந்திரன் இன்றேல் நிலா இல்லை. சூரிய சந்திரர்களை தமது வல இடக்கண்களாகக் கொண்டு எப்போ சிவன் தோன்றினாரோ அன்றே சைவமும் தமிழும் தோன்றிற்று. தமிழ் அருமையானதோர் சிவபாஷை. அதனை 'ஆராய வேண்டின் சிவவழிபாடு மூலம் பெற்ற சிவனருள் வேண்டும். சிவ வழிபாட்டை அனுசரிக்க அக்னி வழிபாடு அவசியமாகிறது. சிவனது நெற்றிக்கண். எனவே ஒளிதரு நெருப்பே பிரபஞ்சத்தின் மாட்சிமைகளுக்கு உதவுமென்ற கொள்கை ஜகத்சிருஷ்டியோடு அக்னி ஆரம்பமாயிற்று அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அக்னி வழிபாடும், அதனூடே இறைவனை நீனைந்து கொள்ளவும், அக்னி சார்போடிணைந்த கிரியைகள் மூலம் கடவுட்தன்மையை உணரவும், உணர்ந்ததுபோல வாழ்வின் வளங்களை வகுக்கவும், மனிதன் பழகிவிட்டான். அக்னி வழிபாடு பல ரூபங்களில் பரவலாயிற்று தொல்காப்பியம் எழுதப் படுவதற்கு முன்னதாகவே முத்தி வணக்கமும் ஒருவகை வழிபாடாயிற்று. கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி இவ்வழிபாடு பொதிய மலையிலிருந்து இமயம்வரை பரவியிருந்ததென்பதனை சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடிய புறப்பாட்டில் வருகிறது.

“சிறு தலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை

யந்தியத்தண ரருங்கடனிறுக்கு

முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்

பொற்கோட்டிமயமும் பொதியமும் போன்றே”

(புறம் - 2ம் செய்யுள்)

சிவனை அறிவதற்கு ஞானம் வேண்டும். ஞானம் கைகூட சரியை கிரியை, யோகம் வழிபாடுதான் துணை தரும், சரியை, கிரியை, யோகம் செயற்பட வேண்டும் என்பதற்கே இறைவன் வேத சிவாகமங்களை அருளினார். இவையே உண்மையான சைவநெறி மார்க்கங்களை உணர்த்தக் கூடியவை.

வேத சிவாகமங்களை உணர்ந்து கொள்வதற்கு உதவுவதே இதிகாச புராணங்களும் தேவார திருவாசகங்களும் ஆகும். ஆதியில் இவையெல்லாம் செவிவழி கற்ற கல்வி ஆகும். இது படிப்படியாக

நூற்கல்வி ஆகி, மெல்ல மெல்ல மின்னியலி கல்வியாகவும் பரிணாமம் பெறப் போகின்றது. குரு சிஷ்ய முறையில் வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கும் புனிதத் தன்மைக்கும் தொடர்ந்து வந்த வழமை அதுவும் வர்ணாச்சிரமதர்ம வாழ்விற்குள் பெருகிய முறை காலம் செல்லச் செல்லப் பள்ளியிற் பயிலும் வழமை முன்னேற்றிற்று. இந்த முன்னேற்றம் வர்ணாச்சிரம தர்மங்களுக்கு ஆப்பும் வைத்து ஈனர்களின் தத்துவங்கள் போதிக்கப்பட்டு, இப்போ சிவசின்னங்களான விபூதி உருத்திராசும அணியாமலும் சிவ நெறிக்கும் நேர் எதிரியானவர்களும், சிவனை தூஷிக்கும் மிலேச்சர்களும் சைவசித்தாந்தம் போதிக்கும் அளவுக்கு விரிவு கண்டு விட்டது. குருசேவை என்பன பின்னால் தள்ளப்பட்டு. உபாத்தியாயர் என்றும் ஆசிரியர் என்றும் தடுமாறி இப்போ “மாஸ்டர்” என்று கலியுக சாயலுக்குள் அமிழ்ந்து பள்ளிக் கல்வி ஆபாசமாக முன்னேற்றங் காண்கிறது. இதனைப் பழந்தமிழ் சிவச்சார்யர்கள் பார்த்து, எதுவுஞ் செய்ய முடியாதவாறு கவலையோடு கண்ணீர் மல்கி சிவனிடமே விண்ணப்பிக்குஞ் சமாசாரங்களுமுண்டு.

சைவ மணங்கமழ சிவ சிந்தனைகளோடு சிவதர்மங்களை ஆற்றி ப்ரபஞ்சத்தை சிவமயமாக்கி, நல்வாழ்வு மூலம் சிவனடிசேரும் வாய்ப்பைக் கொண்டிருந்த ஞாலம், வினைப்பயனோ அறியோம், மெல்ல மெல்ல தக்கனது மரபினில் தோற்றங் கொண்ட மாஸ்டர்களாலும், உலோகாயுதங்களை உறுஞ்சி அகமகிழும் நச்சுக்கிருமிகள் போன்ற பறங்கியர்களது வரவாலும், இவற்றைப் பின்பற்றியோரது நெறிகெட்ட வாழ்க்கை வளத்தாலும் இச் சிவபூமி பெருஞ்சாத்தான் வசம் சாயலாயிற்று. சமய நெறிகளும், சமயச் சிந்தனா மார்க்கமும், சிவதர்மங்களும் நவீனமாக்கப்பட்டு நொந்து போயிருந்த போது தான் ஆறுமுக நாவலர் அவதரித்தார். அவரது முயற்சிகளின் பயனாக சைவ மார்க்கங்கள் தழைத்தன. ஆறுமுக நாவலரைப் பின்பற்றி திருமுர்த்திகளான ஆசான்கள் பலர் தோன்றினர். பள்ளியிற் பயில்வது கல்வியெனக் கொள்ளலாகாது. இது ஓர் வரையறைக்குட்பட்ட தொழில் தேடும் தொழிற்சாலைப் படிப்புப் போன்றது, உண்மையான கல்வி எதுவெனில், அறியாமையை அகற்றி, நல்லறிவை வளர்த்து யாம் ஞானக்கண் மூலம் வாழ்வின் வளங்களை வளமாக்குவதே. இதுவும் நாவலரவர்களது கொள்கை இத்தகைய கருத்துக்களை முன்னெடுத்து வாழும் சைவ குருமாமர்களால்தான் ஏதோ இந்த ஞாலம் தப்பியிருக்கிறது. இத்தகைய மாண்பு மிகு மேன்மைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள குருசிரேஷ்டர்களுள் ஒருவர்தான் தெல்லிப்பழை யாமா வளவு தந்த ஸ்ரீ சுந்தரமுர்த்தி ஆவார். கடந்த தொண்ணூறு ஆண்டுகளாக அவர் சிவமயமான சூழலில் வாழ்ந்து சிவ சிந்தனைகளை வளர்த்தும் சிவ தர்மங்களைப் புரிந்தும் சிவனருள் பெற்று வரும் அறிவாளர். இவரது

பரம்பரை அத்தகையதே. இவர்கள் போன்றோர் இருப்பதால் தான் அறிப சொற்ப மழையும் வர்ஷிக்கிறது. மிலே ச்சர் கள து பெருந் தொல்லைகளும் அகல்கிறது. இறைவன் கூட இவர்களது செயற்பாடுகளை ஏற்று அவர்கள் விரும்பிய வரங்களையும் வர்ஷிப்பதும் ஓர் தவப்பயனே. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் கிருஹஸ்தாச்சிரம தர்மத்தைக் கூட அறுபத்தைந்து வருஷ காலமாக நடாத்த திரு வருள் பெற்றுள்ள பேற்றை என்னென்று கூறுவது. இவர்கள் சிவ நெறியாளர்கள், சிவமயமானவர்கள் சிவபுண்ணியச் செல்வர்கள்.

‘இயல் உண்மை அறிவு இன்ப வடிவாகி நடிக்கும் மெய்ப்பொருளாம் சிவ மொன்றே என்றறிந்தேன்’ என்று மனப்பாடத்தோடு வாழும் முறையை நாமனைவரும் பின்பற்றினால் இடர்கள் ஏதுமின்றி ஒருவித குறையுமின்றி நன்றாகவே நாம் வாழலாம் என்பது உண்மை.

மாவைக் கந்தனை என்றுமே மறவாத ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி தம்பதியினருக்கு மாவைக்கந்தன் நிறைந்த திருவருட் செல்வங்களை வாரி வழங்கி அவர்களை இரட்சித்து நீடுழி வாழவைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து யானும் அதன் சார்பில் ஆசிர்வதிக்கிறேன். நீவிர் நீடுழி வாழ்வீர்களாக.

மஹாராஜஸ்ரீ

சு. து ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

மாவையாதீனம்

02-09-99

உ
ஓம்
ஆசியுரை

பெருமதிப்பிற்குரிய திருச்சிற்றம்பலம் சுந்தரமூர்த்தி ஆசிரியர் அவர்கள் சைவ பரம்பரையில் உதித்தவர். நல்லாசிரியராகப் பல்லாண்டு காலம் சேவை புரிந்து இளைப்பாறியவர். தமிழ் மொழியில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இறைபக்தி மிக்கவர். தீட்சைகள் பெற்றுச் சைவ ஆசாரங்களை இன்றுவரை பேணிப்பாதுகாத்து வருபவர். குருநாதசுவாமி அவரது குல தெய்வம். எமது ஆலயத்துடனும் பாலர் ஞானோதய சபையுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையவர். திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்ற காலத்தில் முன்னின்று உழைத்தவர். எதிர்காலத்தை முன்னிட்டுப் பல ஆலோசனைகளை நல்கியவர். எவருக்கும் தீங்கு நினைக்காத சுபாபம் உடையவர். சிறியேனுக்கு ஆசாரி அபிஷேகம் நடைபெற்ற போது அஞ்ஞான்று விளங்கிய பெரியார்களுடன் தாமும் ஒருவராக முன்னின்று நிறைவேற்றி வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

பெரியார் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் காசிவிநாயகர் ஆலய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு நல்கி வருபவர்கள். இவரது மனைவியார் சுகதேகத்துடன் விளங்கிய காலத்தில் தினமும் காசிவிநாயகரை வழிபடத் தவறமாட்டார். ஆசிரியரின் மகள் கலாதேவி பொன்னம்பலம், பேரன் பரமநாதன் சேயோன் ஆகியோர் ஆலயவளர்ச்சிக்கு அருந்துணை புரிந்து வருகின்றார்கள். திருமுறைகளில் ஈடுபாடுகொண்ட இப்பெருந்தகை பன்னிரு திருமுறைகளையும் தொகுத்து வெளியீடுவது வரவேற்கத்தக்கது. இத்தொண்டு சிறக்க ஆசி வழங்குகின்றேன்.

சி. கணேசலிங்கக் குருக்கள்

காசிவிநாயகர் தேவஸ்தானம்

பிரதம குரு

தெல்லிப்பளை.

16-09-99

ஆசியுரைதொண்ணூறும் பின்னாக
முன்னோங்கும் முது நண்பர்

“யாண்டு பலவாக நரையில வாசுதல்” மனித உயர் விழுமியங்களில் ஒன்றாகப் பேசும் புறநானூறு. அநேக வித அனர்த்தங்களினிடையில் ஏனோ தானோ என மக்களினம் ஒருவாறு உயிர்த்து வரும் இன்றைய சூழ்நிலையிலும் அவ் விழுமங் கெழும விளங்கும் அன்பர் ஒருவரைக் கொண்டாடும் வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கும் நாம் உண்மையிற் பாக்கியசாலிகளே.

லரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சைவ இராஜதானியாம் மாவிட்ட புரத்துக் கந்தசுவாமியார் அருளாட்சியினை சைவகலாசார விளக்கம் மிக்கொளிர்ந்து அவர் தொண்டு தொழும்புகளாகிய உபயங்களிற் சிரத்தை அன்புற்று மினிர்ந்த தெல்லியூர்ச் சைவமரபின் இன்றைய 'வாரீசு' நண்பர் சுந்தரமூர்த்தி.

உத்தமமான சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டர வணைப்பில் கற்றுத் தேர்ந்த நல்லாசிரியரிடம் பெற்ற கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து தகுதிபெற்ற தமிழாசிரியனாய் மாட்சிமை மிக்க மனையறவாழ்விற் பாரிய பொறுப்புக்களைத் தாங்கியிருக்கும் நிலையிலும் தமிழ் சைவத் தொண்டுகளையும் ஏன்? சங்கடந் தரும் சமூகத் தொண்டுகளையுங் கூட அன்றாட வாழ்க்கைக்குரிய அவசிய அனுசரணைகளின் முக்கிய அம்சங்களாக அரவணைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தமை அவர் சார்பிலான புதிராகும்.

கல்வித் தொண்டு என்ற நிலையில் தெல்லிப்பழை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை, மகாஜனாக் கல்லூரி என்பவற்றில் அவர் நிகழ்த்தியுள்ள அருந் தொண்டுகளும், சமயத் தொண்டு

ரீதியில் அவர் குலதெய்வமான குருநாதசுவாமி கோயில், தெல்லி-
 காசிவிநாயகர் கோயில், தூர்க்கா பரமேஸ்வரி கோயில், மாவிட்ட
 புரம் கந்தசாமி கோயில் என்பனவற்றில் அவர் புரிந்துள்ள
 தொண்டு தொழும்புகளும், சமூகத் தொண்டின் பேரில் தெல்லி-
 கூட்டுறவுப் பண்டக்சாலை, மத்தி ஐக்கிய நாணய சங்கம், கூட்-
 டுறவு வைத்தியசாலை, இணக்க சபை என்பவற்றில் அவராலான
 அரும்பெருங் கைங்கரியங்களும் மற்றும் தெல்லி - இந்து வாலிபர்
 சங்கம், இந்து சமய விருத்திச் சங்கச் சேவைகளும் மகத்தானவை.

தெல்லிப்பழை தூர்க்கா பரமேஸ்வரி கோயில் தொண்டர்க்கு
 முதுதொண்டராய் முன்னின்று இவர் செய்துவந்த சுவாமி
 சேவைகள் பல. தேவஸ்தானத் தலைவி தூர்க்கா துரந்தரியின்
 திருப்திக்கிணங்க அங்கு தொடர் நிகழ்வுகளாக இவர் பொறுப்
 பேற்று நடத்திவந்த திருமுறை முற்றோதல், புராணபடனங்கள்
 அத்துறையில் பயில்வார்க்கு முன்மாதிரியானவை.

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் திருவிழாக் காலத்தில்
 கார்த்திகை விழா, தேர்விழா, தீர்த்த விழாக் காலங்களில் பெரு
 மளவில் திரளும் அடியார்களின் தாகசாந்திப் பொருட்டு மேற்கு
 வீதியில் இவர் தந்தையார் நடாத்திவந்த தண்ணீர்ப்பந்தல்
 தருமங்களில் இளமை தொடடே இவர் ஈடுபாடுற்று கிரமமாகத்
 தொடர்ந்து வந்தமையும் இவர் சிறப்பாகும்.

இயல்பான தமது தமிழ் சைவ உணர்வு இவ்விதத் துறைகளி
 லெல்லாம் ஈடுபட்டுழைத்தற்கு வேண்டும் முதிர்ப்பற்றாக விளை
 தற் கேற்புடைத்தாம் வண்ணம் 1960 களில் மகாஜனக் கல்லூரி
 யில் நடைபெற்ற பெரியபுராண வகுப்பிலும் சிவஞானசித்தியார்
 வகுப்பிலும் இவர் ஆர்வங் குன்றாது ஈடுபட்டு வந்தமையும்
 குறிப்பிடத்தகும் விசேடமாகும்.

ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தியின் இத்தகைய விசேட பொதுநலப்
 பணிகளினால் பாடசாலை மட்டத்திலும், பொதுமக்கள் மட்டத்
 திலும் பயன்பெற்றுயர்ந்தோர் வெகுபலர். ஊரார் பிள்ளையை
 ஊட்டிவளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும் என்பதற்குப்
 பொருந்த இவர் சற்புத்திர, புத்திரிகள் சிறந்த புத்திவிவேகமும்
 கல்விச் சிறப்பும், ஆக்க ஊக்கத்திறன்களும், அதில் பேறுகளும்
 மிக்கோராய் செழிப்புற்றிருத்தல் கண்கூடு.

அறிவறிந்த புத்திரபுத்திரிகளாம் இவர்கள், இவரது 85வது
 நிறைவில் இவர்தம் மனைமங்கை வாழ்வின் அறுபதாண்டுப்
 பூர்த்தியும் பொருந்தக்கண்டு பெருவிழாவெடுத்து பெற்றோ
 ரிருவரையும் பொற்றவிசேற்றிப் பூசித்து வணங்கி ஆசிபெறக்
 கண்டகாட்சி இன்றும் நெஞ்சை விட்டகலாத மங்கல நிகழ்
 வாயிற்று.

அதற்கண்டசுவை தெவீட்டாது இப்போது 90 ஆவது வயது நிறைவிலும் பெற்றோரைத் தம்பதிகளாக இருத்திப் பூசிக்கும் முயல்வில் முனைந்து நிற்கின்றனர்.

இம்மங்கல நிகழ்வின் ஞாபகமாக வெளியிடப் பெறுகின்ற “திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்” என்னும் இத்திருநூல் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் தமிழிலுள்ள சைவ புராணங்களிலும் மிருந்து பதிகங்களாகவும், தனியன்களாகவும் தெரிந்தொடுக்கப்பட்ட தெய்வீகப் பாக்கள் இந்நூலில் அடங்குகின்றன. சமகால நோக்கில், இந்நூற்றொகுப்பில் இவர்கள் ஈடுபட்ட விவேகம் பெரிதும் பாராட்டத்தகும்.

சைவாலயங்களின் சார்பிலும் மற்றும் சைவத்தாபனங்களின் சார்பிலும் சைவத்தின் புறமுத்தோற்றம் வெகுவாக மெருகூட்டப்பட்டு வரும் அதேவேளை அகமுகம் வெகுவாக மாசடைந்து வருதல் பகிரங்க இரகசியமாகும்.

உண்மைச்சமயி ஒருவன் தன் சமயப் பெயர் விளக்கம் தெரிந்தவனாய், தான் வழிபடுவதற்குரிய தெய்வம், வழிபட வேண்டிய விதம், வழிபாட்டுநோக்கம், வழிபாட்டுப்பலன் என்பன பற்றிய திட்டவட்டமான தெளிவுள்ளவனாய் இருக்க வேண்டுதலை மறுப்பான் யாருமில்.

அதற்கெதிர், இன்றைய சைவசமூகத்தில் சைவம் என்றால் என்ன? அதில் வழிபடத்தகுந்த கடவுளர்யார்? வழிபடுவது சாதற்காக? எப்படி? என்பனபற்றிய விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் இல்லை. அவற்றுக்குச் சைவஉயர்மட்டத்தில் பெரும்பஞ்சம் இருத்தலும் கண்கூடு. இதனால் சைவத்தில் அயற்செல்வாக்குகள் தாவிநிற்றல் சமகால நிகழ்வுகளாற் தெரியவருகிறது. இந்நிலையில், இந்த மந்தநிலை தெளிந்து உண்மைவிளக்கம் ஏற்படுதல் அவசியமென்பதை அறிவறிந்தார் யாவரும் ஒப்புவர்.

இதற்குரிய சாதனங்கள் மூன்று. சிவாகமம், சைவசித்தாந்தம், சைவத்திருமுறைகள் என அவை மூன்று. இவற்றுள் இன்றைய தேவைகளுக்குரிய பக்திஞான விளக்கங்களை இலகுவிற் பெறத்தருவனவாயுள்ளவை சைவத்திருமுறைகள். சைவத்திருமுறைகள் ஒதுவதிலும் நீரோட்ட மயமான உள்ளோட்டமயமாயிருப்பது “சைவம்”. பெயர்ப்பொருள் விளக்கமாகிய ஆன்ம சிவதத்துவம். இச் சம்பந்தம் பற்றிய உணர்வு நமது வழிபாட்டுக் குரியவர் சிவனே என்ற உணர்வுமுத்தத்தை ஏற்படுத்தும் சிவனையே முழுமுதல்வனாகக் கொண்டு வினைத்துயர் நீக்க வேண்டிய உண்மையன்பினால் வழிபடும் வழிபாடே சாதாரண

உலகப் பேறுகளையும் நிறையத்தரும் என்று அடிக்கடி நினைவுறுத்திச் சொல்வன திருமுறைகள். இது வழிபாட்டு நோக்கத்தைச் செவ்வையாக உணர வைக்கும்.

வழிபாட்டின்போது மனம் தன் போக்கில் அலட்டவிடாது தடுக்கும் பொருட்டு சிவன் திருநாமங்களையும், அவர் மகிமைகளையும் அவர் அருட்செயல்களையும் சொல்லிச் சொல்லி வழிபடும் வாய்ப்பைத் திருமுறைகள் தாராளமாக வழங்குகின்றன. இதன் மூலம் வழிபாட்டுச் சீர்மை நேர்படுவதற்கான வாய்ப்புண்டு.

இனி எவ்வழிபாடும் உரிய பலனளித்தற்கு இன்றியமையாத மெய்யன்பு மனித உணர்வில் ஏற்படக்கூடும் உருக்கங்கள் பல பல. அவற்றுள் உளப்பூர்வமாகச் சிவனைப் போற்றுகையில் எழக்கூடும் உருக்கமே மெய்யன்பு. திருமுறைகளைச் சொல்லச் சொல்ல மெய்யன்பு தானாகவே உருத்துவருதல் அனுபவ சித்தம் விசிறியை அசைக்க அசைக்கப் பவனம் இதமான மென்காற்றாய் அசைந்து வரக்காணும் அநுபவம் போன்ற ஒரு அநுபவம் அதுவாகும்.

இவை போன்ற பலவகை ஏதுக்களினால் சைவ உண்மை விளக்கத்துக்கும் உண்மையான ஆன்ம இலாபத்துக்கும் என் றென்றைக்கும் இன்றியமையாதனவாயிருப்பன திருமுறைகள் என்ற உண்மை நிறுவப்படும்.

சைவ சீலரான தம் அருமைத் தந்தையாரின் 90 வது ஆண்டு நிறைவு ஞாபகமாக (இத்தகைய அருமை வாய்ந்த) திருநெறிய பண்ணி சைப் பாடல்கள்) வெளியிடும் செயல் பெரிதும் பாராட்டத்தகும் என முன்குறிப்பிட்டதன் தார்ப்பரியம் இவ்வாற்றால் விளங்கிக் கொள்ளத்தகும்.

இவ் வித நற்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் இவர்களும் இவர்கள் போற்றுதற்குரிய சுந்தரமூர்த்தி தம்பதிகளும் இந்நூலும் உயர் நன்மதிப்புற்று விளங்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மு. கந்தையா

உ
சிவமயம்
ஆசியுரை

திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள் வெளியீடு

“ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவபூசை பண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீ நினையாய் - சீசீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக் கென்ன வாய்”

என்பது அருளாளர் நல்வாக்காகும் இதனை அன்றும் இன்றும் பின்பற்றி வாழ்பவர்கள் ஒரு சிலராவது நம் மத்தியிலிருப்பது தமிழ்மக்கள் செய்த புண்ணியப் பயனாகும். தெல்லிப்பழையில் சைவ கலாச்சாரத்தையும் திருக்கோயில் வழிபாட்டையும் திருமுறைப் பாரயணத்தையும் இன்றைக்கும் போற்றி வாழுகின்ற ஒரு திருக்குடும்பமாக விளங்குவது ஆசிரியர் உயர்திரு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களுடைய குடும்பமாகும். தொண்ணூறு அகவையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பேறு பெற்றவர் எங்கள் ஆசிரியர். எங்களுக்கு எல்லாம் முன்மாதிரியாகவும் பேராசானாகவும் தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்து வழிகாட்டியவர் இப்பெரியார் அறிவறிந்த மக்களைப் பெற்று பெருமை அடைந்தவரும் நன்மனையாளோடு இன்றும் வாழ்ந்து வருபவரும் இவர் என்பதை பெருமையோடு வாழ்த்துகின்றோம். ஐயா அவர்களின் உயர்ந்த உள்ளத்தில் உதித்த எண்ணமே இத் திருமுறைப் பாமாலை யாகும்.

நாளும் பொழுதும் நாம் ஒதி உயர்வடையக் கூடியதானசக்தி திருமுறைகளுக்கு உண்டு. இவற்றில் ஒரு சிலவற்றை தெரிந்தெடுத்து பாராயண நூலாக வெளியீடுகிறார் இப் பெரியார். இறையருளை நம்பி வாழ்பவர்களுக்கு இது பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். “நிறையுடையார் துயர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே” என்று ஞானக் குழந்தையினால் பாடப்படுகின்ற அருள் வாக்குகள் போன்றவை எம்மை ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு இட்டுச்செல்கிறது. எம்மைத் தூக்கிவிடத்தக்க அற்புத சக்தி

பிரார்த்தனைக்குத்தான் உண்டு. உள்ளச் சுமையை இறக்கமுடியாமலும், சுமக்கமுடியாமலும் திணறிக் கொண்டிருக்கிறோம். உலகம் மாறிவிட்டது என்று ஒரு சிலர் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளம் மாறிவிட்டது என்று நாங்கள் கருதவேண்டியிருக்கிறது. எமது சிந்தனை, செயல், வாக்கு முன்றையும் திருவருளை நோக்கித் திருப்பவேண்டும். அப்பொழுதான் எமது சுமையை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வான்.

“கிடைக்கத் தகுமோ நற்கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பாணை இன்று”

என்பது திருவருட் பயன் இவற்றை எல்லாம் கற்றுத் தெளிந்து தீன்றவர்கள் பெரியார் சுந்தரமூர்த்தி ஆசிரியர் அவர்கள். எனது சிறுபிள்ளைப் பராயம் தொடக்கம் அவர்கள் குடும்பத்தை நன்கு அறிவேன். தூய சைவநெறியில் தோய்ந்தவர்கள் இவர்கள். தெல்லிப்பழை ஐயருடைய பாடசாலையையும், அமரர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் மகாஜனாக் கல்லாரியையும் ஆசிரியப் பணியினால் அணிசெய்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. இதன் பயனை இவருடைய வளமார்ந்த வாழ்க்கையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்று தொண்ணூறு அகவை காணும் இப் பெரியாரின் தூய்மையான வாழ்வு எம்மவர்க்கெல்லாம் வழிகாட்டட்டும்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படவேண்டிய மகிமை பெற்ற இப்பெரியாரை வணங்கி வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி,

தலைவர்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவீ தேவஸ்தானம்,

தெல்லிப்பழை.

உ

சிவமயம்

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சிமன்ற
சைவவீவகாரக் குழுவின் சலைவரும்,
சுகாதார வைத்திய அதிகாரியுமான
வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன் அவர்களது
வாழ்த்துச் செய்தி

தெல்லிப்பழை கிழக்கைச் சேர்ந்த திருவாளர் திருச்சிற்றம்பலம் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் தமது 90 ஆவது ஆண்டு பிறந்தநாள் பரிசாக எமக்களித்திடும் "கிருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்" நூலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பேருவகையடைகிறேன்.

சைவமரபிலே தோன்றி உண்மைச் சைவனாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் திரு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் மேற்படி நூலைத் தொகுத்து வெளியிட முற்றிலும் தகுதியானவர் என்பதனை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் பல்வேறு விதமான சோதனைக் குட்பட்ட எமது பழம்பெரும் சமயத்தினை மறுமலர்ச்சிப்பாதையிலே முன்னெடுத்த ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் அடியொற்றி ஏறத்தாள 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருமுறை ஒதல், புராண படனம் சிவாலயத் திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்டவர். இளமையிலிருந்தே பல சமய, சமூக அமைப்புகளின் செயலாளராக, பொருளாளராகப் பணிபுரிந்து, பொதுப் பணிகளில் ஈடுபடுவோர் எவ்வாறு தொண்டுபுரிய வேண்டுமென வாழ்ந்து காட்டியவர். பொருளாளராகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் "பாடு, பரவு, பணிசெய்" என்ற தாரகமந்திரத்தை தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சமூகத்துக்கு ஆக்கிக்கொடுத்து, அன்றைய இளைஞர்களை நெறிப்படுத்திய செம்மல். முதுமையின் மத்தியிலும் தளராத துடிப்போடு எம்மனைவருக்கும் பயன்படு விதத்திலும் தமது அனுபவத்தை எம்முடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் விதமாகவும் அவரது ஆக்கத்தினை அனைவரும் பெற்றுப்படித்து பயன்பெறுதலே எமது தலையான கடமையாகும்.

திரு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் சிவத்தொண்டு தடையின்றி மேலும் தொடரும் விதத்தில் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும், நோயற்ற வாழ்வையும் நல்கவேண்டுமென நல்லைக்கந்தனின் தாள் பணிந்து உணமார வாழ்த்துகின்றேன்.

18-09-99

xiii

பாராட்டுரை

அழகான எங்களுராம் தெல்லிப்பழை திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைத்தோங்கும் சிறப்புடையதாயினும், அது மேலும் உயர்வு பெற்றது அங்கு வாழும் 'ஆன்று அறிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்' பலரால் ஆகும். எனது மதிப்பார்ந்த ஆசிரியர் திரு. தி. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் அத்தகு சான்றோரில் ஒருவர்.

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியைப் பற்றி நினைக்கின்ற போதெல்லாம் அம்பனைக்கு முன்னால் அடிக்கும் வயற் காற்றும் அந்தக் காற்றில் கொம்புலுப்பிப் பூக்களைச் சொரியும் குடலாகை மரங்களும் மட்டுமல்ல. அங்கு எம்மைக் கற்பித்த அருமையான ஆசான்களும் நினைவில் வருவர். அவர்களில் ஒருவர் உயர்திரு தி. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்.

கல்வி, கலை, இலக்கியம் விளையாட்டு என்று சகல துறைகளிலும் பட்டணத்துக்குச் சவால் விட்ட; 'பட்டிக்காட்டு'க் கல்லூரியில் எனக்கு அத்திவாரம் இட்டவர் ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தி. தனது ஒழுங்கும், ஒழுக்கமும் நிறைந்த வாழ்வு முறையினால் தொண்ணூறு ஆண்டுகளை இம் மாநிலத்தில் நல்ல முறையில் வாழ்ந்து நிறைவு பெறும் இத்தருணத்தில் திருநெறிய் பண்ணிசைநூல் ஒன்றை வெளியிடுகிறார். தொண்டுகள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது சமயத்தொண்டு என்பதைத் தொண்ணூறு வயதிலும் மறவாது துடிப்புடன் செயலாற்றுகிறார்.

'முதுமை அடைதல்' பற்றி அண்மையில் வெளிவந்த ஆய்வு முடிவு ஒன்று, உணவில் கலோரி அளவைக் குறைப்பதால் நோயற்று நீண்டகாலம் வாழமுடியும் என்று தெரிவிக்கிறது. விரதாதிகளால் இந்த நிலையைப் பெற்ற ஆசிரியர் அவர்கள், தமது இல்வாழ்வில் அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளை இன்றே நிறைவு செய்கிறார். அதை ஒட்டி வெளிவரும் இந்தப் பண்ணிசைநூல் சமூகத்திற்கு மிக்க பயனுள்ளதாய் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூலைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மாணவர்கள் தேவாரங் களைப் பிழை இன்றிப் பாடவும், பண் அறிந்து ஓதவும் பயின்று கொண்டால், ஆசிரியர் தன் பணியால் நிறைவு பெறுவர்.

கோகிலா மகேந்திரன்
சிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலிகாமம் வலயம்.

உ
சிவமயம்

முன்னுரை

எம் தந்தையாரின் தொண்ணூறாவது நிறைவு நாளில் "திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்" தொகுதியை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். தந்தையார் தம் வாழ்நாளில் போற்றிப் பேணிப் பாராயணம் செய்து அநுபவித்த அருமருந்தன்ன பொக்கிஷத் தொகுப்பு இதுவாகும். தொகுத்து அச்சிட்டது எல்லாம் அவர் பொறுப்பே. தம் குலதெய்வமான குருநாதசுவாமி கோயிலில் தந்தையார் காலத்தில் 1932 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் பாராயணத்தில் பங்குபற்றியது முதல் தொடர்ந்து இன்றுவரை அதில் ஆர்வத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் ஈடுபட்ட அனுபவப்பேறுடையவர். 1960 களில் வீட்டில் பன்னிருதிருமுறை முற்றோதல் மூன்று வருடங்கள் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்து நிறைவுநாட்களில் லிங்கதாரிகளை அழைத்து சிவபூசை, மகேசுரபூசை செய்த புண்ணிய சீலர். இப்பாராயணத்தில் குடும்ப அங்கத்தவர் அனைவரையும் ஈடுபடுத்தி வழிப்படுத்தியவர்.

அது போலவே இளம்பராயத்தில் இருந்து குருநாதர்சுவாமி கோயிலில் நடைபெற்ற திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபுராண படிப்புகளில் மூலம் வாசித்து, பிரித்துக் கொடுத்துப் பங்குபற்றி அனுபவம் பெற்றவர். தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது எல்லாம் புராணப்படிப்பில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்கள். குருநாதசுவாமிகோயிலில் தொடர்ந்து 1978 இருந்து ஆறுவருடங்கள் தன் தனி உபயமாக கந்தபுராணபடனம் செய்வித்தார். புராணபடன முடிவில் திருக்கலியாண உற்சவத்தை சிறப்பாக நடத்தி மகேசுரபூசை வழிபாடுகளுடன் நிறைவு செய்தவர். 1960 களில் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் இருந்தபோது நாங்கள் கந்தபுராண வசனம் வாசித்தது இன்றும் ஞாபகத்தில் உள்ளது. பின்னர் கந்தபுராணப்படிப்பு நாம் வீட்டில் முறையாகச் செய்ய வழிப்படுத்தியவர்.

குருநாதர் சுவாமிகோயில் பழநி ஆண்டவருக்கு வைகாசி விசாகப்பொங்கல் உபயகாரராக தந்தைக்குப்பின் பொறுப்பேற்று 1988 ஆம் ஆண்டுவரை (மூத்த மகன் வெற்றிவேலாயுதத்திடம் ஒப்படைக்கும்வரை) 65 வருடங்கள் தொடர்ந்து நடத்திய பத்திமை உடையவர். விசாகப் பொங்கலுக்கு ஒருவாரம்முன்பே

வீதிகள் கிணறுகள் துப்பரவு செய்யும் திருப்பணிகள் தொடங்கி
 வீடும். பொங்கல் அன்று அபிடேகம் பொங்கல் திருவுலா நிறை
 வற்றதும், அடுத்தநாள் பூசைக்தரிய இடமாக அவ்விடத்தைத்
 தயார் செய்து வீட்டே வீடு திரும்புவார். தம் குலதெய்வத்தின்
 உற்சவங்களின்போது தொண்டாற்றி வழிபட்ட அனுபவமும்
 பின்னர் தெல்லிப்பளை மற்றைய ஆலயங்களில் மகோற்சவங்கள்
 தொடங்கிய காலத்தில் ஆலயத்தொண்டுகளை நெறிப்படுத்தக்
 கூடிய பக்குவத்தை வழங்கியது.

1992ஆம் ஆண்டு வைகாசியில் ம்மிடத்தைவிட்டு வெளியேறிய
 பொழுது, நமக்குக் கைகொடுத்து உதவிய மருந்து திருமுறைகளும்,
 கவசங்களும் மிருத்தியுஞ்சய செபமுமே ஆகும். இடர்களை பதிகம்
 திருநீலகண்ட பதிகம், கோளறுபதிகம், பஞ்சாக்ரபதிகம், போற்
 றித்திருத்தாண்டகம் மறுமாற்றுத் திருத்தாண்டகம் போன்றவற்
 றின் பாராயணம் எம்மைக் காப்பாற்றியது. வடமராட்சியில்
 சுட்டி விளக்கில் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தபொழுது அயல
 வர்களும் அமைதியுடன்பங்கு பற்றியமை நினைவுகூறத்தக்கது.
 இடம்பெயர்ந்த பொழுதும் அல்லற்பட்டு அவதியுறாமல் மீண்டும்
 நம்மிடத்துக்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தது திருமுறைகளேயாகும்.

1969 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதித் திங்கள் உத்தராட நட்சத்
 திரத்தன்று காலையில் வீட்டில் சிவபூசை செய்வித்தும், சுற்றி
 யுள்ள கோயில்களில் விஷேடபூசைகள் செய்வித்தும் மாலையில்
 மகாஜனாக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் உற்றார் உறவினர் நண்பர்
 களையும் அழைத்து தேநீர் விருந்துபசாரம் செய்தும் எம் தந்தை
 யின் அறுபது ஆண்டு பூர்த்தியைக் கொண்டாடினோம்.
 1989 இல் 80 ஆவது ஆண்டு நிறைவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி
 னோம். அம்மாவினது 80 ஆவது ஆண்டு நிறைவிலும் வீட்டில்
 சிவாச்சரியார்களை அழைத்து சூரியப்பொங்கல் சிவபூசை வழிபாடு
 கள் செய்து வழிபட்டு மகிழ்ந்தோம். 1994 இல் இடம் பெயர்ந்த
 நிலையிலும் 'திருமண மணிவிழா' வினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி
 மகிழ்ந்தோம் இரண்டாவது மகள் திருமதி சயதேவி செல்வராஜன்
 வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து இவ்விழாவை முன்னின்று நடத்தி
 னார்கள். சஷ்டியப்த பூர்த்தியையொட்டி துர்க்கையம்பாள்
 ஆலயத்தில் மாவை ஆதினகர்த்தா மகாராஜஸ்ரீ சு. து.
 ஷண்முகநாதக் குருக்கள் தலைமையில் ஒன்பது சிவாச்சாரியர்
 களால் சுமங்கலிப்பூசை, மிருத்தியுஞ்சய ஓமம் முதலிய பல வழி
 பாடுகள், பூசைகள் நடைபெற்று ஆசாரியர்களுக்கு தர்னம்,
 தட்சணை வழங்கி அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றனர்.
 அவர்களுக்கு சமராதனை நடப்பதற்கும் மேற்படி கோயில்
 குருக்களிடம் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டது. அடியார்களுக்கும் அனா
 தைகளுக்கும் அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது. இப் பொழுது

90 ஆவது ஆண்டு பிறந்த நாளையும் கொண்டாடகிடைத்த
 பேறு நாம் செய்த தவப்பேறாகும். தொடர்ந்தும் நூற்றாண்டு
 வரை வாழ்ந்து அவர்களுடன் நாம் இருக்கும் பேற்றை எல்
 லாம் வல்ல இறைவன் அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்
 றோம். வெளியூரில் உள்ள கடைசி மகள் லோகபாலினி
 ஸ்ரீரங்கநாதன் தம்பதிகள் தம் பிள்ளைகளுடன் சென்றமாதம்
 வந்து பெற்றோரை வணங்கி ஆசி பெற்றுள்ளார்கள்.

சீரும் சிறப்பும் மிக்க குருநாதசுவாமி கோயில் இன்று பாலஸ்
 தாபனம் செய்யப்பெற்ற நிலையில் இருக்கிறது. திருப்பணிகள்
 பூர்த்தி செய்யப்பட்டு சும்பாபிஷேகம் நடந்து நித்திய நைமித்
 திய வழிபாடுகள் முன்போல நடைபெற வேண்டும் என்பதை
 அவரது இன்றைய பேரவா. இம் மலரால் வரும் அன்பளிப்
 புகள் திருப்பணிக்கே ஈர்ப்பணமாகும்.

யாழ்ப்பாணம்
 கனிபிம்மண்ணையர் கோயிலு

கலாதேவி பொன்னம்பலம்,
 குடும்பத்தவர் சார்பில்,

தெளிப்பாது
 20.9.99.

பதிப்புரை

சிவகுருநாதனின் திருவருளால் எனது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் பல பலப்பல பாண்மையில் நிகழ்ந்து வந்தன. சிவபூசை, ஆலய வழிபாடுகள் முன் கூட்டியே பன்னிரு திருமுறைகள் முறைப்படி படித்து பிறந்த தினத்தில் நிறைவு நாளை சிவலிங்கதாரிகளின் ஆராதனை நடத்தல், திருக்கோயில்களில் விசேட அபிடேகம், பூசை முதலியனவும் குருமாரைக் கொண்டு சூரிய பொங்கல், விசேடஓமங்கள் செய்தல், சிவாச்சாரியர்களைக் கொண்டு நவக்கிரம ஓமம், வஸ்திர தண்டுல, சொர்ணதானங்கள் போன்ற பல்வேறு வகைகளில் நிகழ்த்த வாய்ப்புக் கிடைத்தன. இம் முறை பன்னிரு திருமுறைகளிலும் சாதாரண மக்களுக்கும் பயன் தரும் வகையில் தெரிவு செய்து ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டுமென எனது உள்ளத்தில் உதித்தது. அதன் பிரகாரம் "திருநெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்" என்னும் இந்நூலை தொகுத்து வெளியிட ஆவல் எழுந்தது. அதன்பிரகாரம் தெய்வ அருளுடையார்களது திருவாக்கிலிருந்து தோன்றிய பாடல்களில் எனது மனதுக்குகந்த பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றை ஒரு நூலாக்க விரும்பினேன். அவ்விருப்பத்தை திருமகள் அச்சகத்துப் பொறுப்பாளரை சந்தித்து எனது அவாவைத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் "இந்தக் காலத்தில் தேவாரம் படிக்க ஆர்வமுள்ளவர் இல்லை. தவிர தேவாரங்கள் அச்சிடும் பொழுது பிழையின்றியிருக்க வேண்டும். ஒப்பு நோக்குவோர் குறைவு." என்று கூறி என்னை இதில் ஈடுபடாது பின்னிதகச் செய்தனர். எனினும் திருவருள் என்னைத் தூண்டியபடி இருந்தது. அதனால் மஹாத்மா அச்சகத்தை நாடினேன். ஒரு சைவ அன்பரின் துணையையும் நாடினேன். அதுவும் கைகூடவில்லை எனினும் குருநாதன் விடாப்பிடியாக என்னைத் தூண்டியபடியிருந்தார். எனவே பன்னிரு திருமுறைகளையும் தேடி அவற்றில் எனக்குப் பிடித்த பாடல்களைத் தெரிந்து எழுதி மஹாத்மா அச்சகம் சென்ற பொழுது அவர் மனமவந்து இத்திருத் தொண்டை ஏற்றனர். அவர்கள் முதலில் ஒப்பு நோக்கிய பின் என் வீட்டிற்கு அனுப்புவார்கள். நானும் எனது மகனும் ஒப்பு நோக்கியபின் திரும்ப அனுப்புவோம். அவர்கள் இன் முகத்துடன் ஏற்று எங்கள் இசைவுப்படி அழுத்தம் செய்து வந்தனர். திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணம், பெரியபுராணம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம், அருணாசலப் புராணம், கதிர்காமப் புராணம், நகுலகிரிப் புராணம்,

திருவாதவூரடிகள் புராணங்களிலும் சில செய்யுட்களும், சகல கலாவல்லிமாலையும், வீநாயர், சிவன், சக்தி, கந்தன் கவசங்களும் நித்திய பாராயணத்துக்கு உதவும் வகையில் சேர்க்கப்பெற்றன. எங்களது குல தெய்வமாகிய குருநாத சுவாமி பேரில் பாடப் பெற்ற திருவூஞ்சல் பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இந் நூலுக்கு அலங்காரமாக எமது உருவப்படங்களும், மகா வித்துவான் சாகித்திய சாகரம் பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணியார் அவர்களின் ஆசி வாழ்த்தும், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் ஆதினகர்த்தாவும் பிரதம குருவுமாகிய மகாராஜஸ்ரீ ச. து. சண்முகநாதக்குருக்கள், காசிவீநாயகதேவஸ்தானகுரு சிவஸ்ரீ சி. கணேசலிங்கக் குருக்கள் அவர்களின் ஆசியுரைகளும், இலக்கியகலாநிதி பண்டிதர் மு. கந்தையா, கலாநிதி துர்க்கா துரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி மாநகரசபை இந்து விவாகர சபைத் தலைவரும், வைத்திய கலாநிதியுமாகிய திரு. இ. தெய்வேந்திரன் திண்டிவாடி உரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. இவர்களையாவருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

மேலும் எமது விருப்பத்திற்கு இசைவாக, மனம் கோணாது பூரிப்புடன் அச்ச வேலைகளைத் துரிதமாகவும் திருத்தமாகவும் அச்சிட்டு உதவிய மஹாத்மா அச்சகத்தாருக்கும் நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர்களுக்கும் உளம் கனிந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம். பிரதானமாக அச்சக அதிபரையும், அவரின் உதவியாளரான நகுலேஸ்வரனையும் மறக்கவே முடியாது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உள்ளிருந்து வழிநடத்தும் சிவ குருநாதனின் திருவருளை நினைந்து நினைந்து மனம் கசிகின்றது.

குறிப்பு:

90-வது பிறந்த தினத்தையொட்டி போர் அனர்த்தம் காரணமாக ஆலயங்களின் சீரழிவுகளை நிவர்த்தி செய்யும் திருப்பணி வேலைகளுக்கு பொருளுதவி செய்வது எமது நோக்கமாகும். அந் நோக்கத்தினால் தெலிப்பழை காசிவீநாயகர் ஆலயம், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், கீரிமலை சிவன் ஆலயங்களுக்குச் சிறு சிறுத் தொகை அன்பணித்துள்ளேன். எமது குலதெய்வமாகிய குருநாதர் ஆலயம் பாலஸ்தாபனம் செய்து, மூலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், எழுந்தருளி மண்டபம் விநாயகர் ஆலயம், சிங்காரவேலவரின் ஆலயம் ஓரளவில் கட்டப்பட்டுள்ளன. மிகுதிவேலைகளுக்கு இத்திரு நெறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள்” விநியோகம் மூலம் கிடைக்கும் நன்கொடைகள் உபயோகப்படுத்தப்படும். இந் நூல் விற்பனைக்கல்ல பெறுபவர்களின் நன்கொடை ஷே ஆலய திருப்பணிக்கே உதவப்பெறும் என்பதையும் உறுதியாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

— சுபம் —

திரு. சுந்தரமூர்த்தி
தெல்லிப்பளை.

பொருளடக்கம்

பொருள்	பக்கம்
1. காப்பு	1
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது	
2. திருப்பிரமபுரம் "தோடுடைய செவியன்"	3
3. திருநெடுங்களம் "இடர்களைப் பதிகம்"	6
4. "திருநீலகண்டப் பதிகம்"	9
5. திருவாரூர் "திருவிருக்குக்குறள்"	12
6. திருஆலவாய் "திருநீற்றுப் பதிகம்"	13
7. கோளறு பதிகம்	15
8. திருக்கேதீச்சரப் பதிகம்	18
9. திருக்கோணாமலைப் பதிகம்	21
10. பஞ்சாக்கரப் பதிகம்	24
11. நமச்சிவாயப் பதிகம்	26
12. ஷே சுவாமிகள் பாடிய சில தேவாரங்கள்	28
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளியவை	
13. திருவதிகை வீரட்டானம் "கற்றாயினவாறு"	30
14. திருக்கெடிலப்புனல்	33
15. "திருஅங்கமாலை"	36
16. "நமச்சிவாயப் பதிகம்"	38
17. திருஒற்றியூர் திருநேரிசை	40
18. தனித்திரு விருத்தம்	41
19. திருக்கச்சியேகம்பம் "மனத்துள்வைத்த திருப்பதிகம்"	42
20. திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தம்	44
21. திருத்தூங்கானை மாடம் திருவிருத்தம்	46
22. திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை	47
23. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி திருக்குறுந்தொகை	49
24. பொது தனிக்குறுந்தொகை	50
25. கோயில் பெரிய திருத்தாண்டகம்	52
26. பொது மறு மாற்றுத் திருத்தாண்டகம்	55
27. திருப்பூவணம் திருத்தாண்டகம்	58
28. திருஆரூர் திருத்தாண்டகம்	59
29. போற்றித் திருத்தாண்டகம்	60
30. பொது தனித்திருத்தாண்டகம்	63
31. திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்	64
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்தவை	
32. திருவெண்ணெய் நல்லூர் "அத்தா பிறைகுடி"	66
33. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி நமச்சிவாயப் பதிகம்	68
34. திருவாரூர் திருத்தொண்டத்தொகை	71

35.	திருக்கேதீச்சரப் பதிகம்	74
36.	திருநொடித்தான் மலை	76
37.	ஷை சுவாமிகள் அருளியவை சில	79
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியவை		
38.	திருப்பெருந்துறை சிவபுராணம்	82
39.	திருவண்ணாமலை திருவெம்பாவை	86
40.	தில்லை திருப்பொற்சுண்ணம்	93
41.	திருப்பெருந்துறை திருப்பள்ளியெழுச்சி	99
42.	திருத்தோணிபுரம் "பிடித்த பத்து"	102
43.	திருப்பெருந்துறை "அருட்பத்து"	105
44.	அச்சோப் பதிகம்	108
45.	தனிப்பாடல்கள்	110
46.	திருக்கோவையார்	115

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு

47.	திருவிசைப்பாக்கள்	116
48.	திருப்பல்லாண்டு	119
49.	திருமந்திரம்	122
50.	"பதினோராந் திருமுறை" திருமுகப்பாசுரம்	125
51.	12-ம் திருமுறை பெரியபுராணம்	128
52.	"விநாயகர்" "திருவிளையாடல்" "கந்தபுராணம்" "திருச்செந்தூர்" அருணாசலம் புராணங்கள் "கதிர்காமம்" திருவாதவூரடிகள், நகுலகிரிப் புராணங்கள்	132
53.	திருப்புகழ்	138
54.	அருணகிரிநாதர் அருளிய "கந்தரநுபூதி"	141
55.	" " "கந்தரலங்காரம்"	142
56.	குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய சகலகலா வல்லிமாலை	144
57.	விநாயகர் கவசம்	147
58.	விடயமுனி அருளிய சிவகவசம்	150
59.	சக்தி கவசம்	153
60.	கந்தசஷ்டி கவசம்	155
61.	தெல்லிப்பழை குருநாதசுவாமிகோயில் திருவூஞ்சல் பாக்கள்	177
62.	யாழ்ப்பாண தெல்லியூர் குருநாத சுவாமி திருவூஞ்சல்	180
63.	திருத்தில்லையில் திருப்பொன்னூரசல்	184

உ

சிவமயம்

கூப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்கலத்து நாயகனே மண்ணாளும் முதலிறைவா
பொங்குதள வயிற்றானே பொற்புடைய ரத்தினனே
சங்கரனார்த ருமதலாய் சங்கடத்தைச் சங்கரிக்கும்
எங்கள் குல குடிவிளக்கே எழில்மணியே கணபதியே. (1)

அப்பமுடன் பொரிகடலை அவலுடனே அருங்கதலி
ஒப்பில்லா மோதகமும் ஒருமனதாய் ஒப்பித்து
எப்பொழுதும் வணங்கிடுவேன் எனையாள வேண்டுமென
அப்பனுக்கு முந்திவரும் அருங்கணியே கணபதியே. (2)

இன்றெடுத்த இப்பணியும் இனித்தொடரும் எப்பணியும்
நன்மணியே சண்முகனார் தன்னுடனே நீ எழுந்து
என்பணிகைய உன்பணியாய் எடுத்தாண்டு எமைக்காக்க
பொங்குவயிற்றுக் கணபதியே போற்றியெனப்

- போற்றுகின்றேன். (3)

சீராரும் சதுர்மறையும் தில்லைவா முந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரும் மணிமன்று ளெடுத்த திருவடி போற்றி. (4)

செறிதரு முயிர் தொறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
 மறுவறு மரனிட மரபின் மேவியே
 அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
 இறைவிதன் மலரடி இறைஞ்சி யேத்துவாம். (5)

அருவமு முருவு மாகி யநாதியாய் பலவா யொன்றாய்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்
 கருணைகூர் முகங்களாலும் கரங்கள்பன் னிரண்டும்
 — கொண்டே
 யொருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன னுலகமுய்ய (6)

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
 ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
 குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
 புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம். (7)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

முதலாம் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பண்- நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடை யசெவி யன்விடை

யேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்

காடுடை யசுட லைப்பொடி

பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்

ஏடுடை யமல ரான்முனை

நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த

பீடுடை யபிர மாபுர

மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

(1)

முற்றலா மையிள நாகமோ டேன

முளைக் கொம் பவைபூண்டு

வற்றலோ டுகல னாப்பலி

தேர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்

கற்றல் கேட் டலுடை யார் பெரி

யார்கழல் கையாற் றொழுதேத்தப்

பெற்றமூர்ந் தபிர மாபுர

மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

(2)

நீர்பரந் தநிமிர் புன்சடை

மேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி

ஏர்பரந் தவின வெள்வனை

சோரவென் னுள்ளங் கவர் கள்வன்

ஊர்பரந் தவுல கின்முத

லாகிய வோளு ரிது வென்னப்

பேர்பரந் தபிர மாபுர

மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

(3)

விண்மகிழ்ந் தமதி வெய்தது
 மன்றிவி ளங்கு தலையோட்டில்
 உண்மகிழ்ந் துபலி தேரிய
 வந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
 மண்மகிழ்ந் தவர வம்மலர்க்
 கொன்றைம லிந்த வரைமார்பிற்
 பெண்மகிழ்ந் தபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (04)

ஒருமை பெண் மையுடைய யன்சடை
 யன் விடை யூரும் மிவனென்ன
 அருமையா கவுரை செய்யவ
 மர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
 கருமைபெற் றகடல் கொள்ளமி
 தந்ததோர் காலம் மிதுவென்னப்
 பெருமைபெற் றபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (05)

மறைகலந் தவொலி பாடலோ
 டாடல ராகி மழுவேந்தி
 இறைகலந் தவின வெள்வளை
 சோரவென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
 கறைகலந் தகடி யார்பொழி
 னீடுயர் சோலைக் கதிர் சிந்தப்
 பிறைகலந் தபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (06)

சடைமுயங் குபுன லன்னன
 லன்னெரி வீசிச் சதிர் வெய்த
 உடைமுயங் குமர வோடுழி
 தந்தென துள்ளங் கவர் கள்வன்
 கடல்முயங் குகழி சூழ்குளிர்
 கானலம் பொன்னஞ் சிறகன்னம்
 பெடைமுயங் குபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (07)

வியரிலங் குவரை யுந்திய
 தோள்களை வீரம் விளைவித்த
 உயரிலங் கையரை யன்வலி
 செற்றென துள்ளங் கவர் கள்வன்
 துயரிலங் கும்முல கிற்பல
 ஆழிக டோன்றும் பொழுதெல்லாம்
 பெயரிலங் குபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (08)

தாணுதல் செய்திறை காணிய
 மாலொடு தண்டா மரையானும்
 நீணுதல் செய்தொளி யந்நிமிர்ந்
 தானென துள்ளங் கவர் கள்வன்
 வாணுதல் செய்மக ளீர்முத
 லாகிய வையத் தவரேத்தப்
 பேணுதல் செய்பிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (09)

புத்தரோ டுபொறி யில்சம
 ணும்புறங் கூற நெறிநில்லா
 ஒத்தசொல் லவுல கம்பலி
 தேர்ந்தென துள்ளங் கவர் கள்வன்
 மத்தயா னைமறு கவ்வுரி
 போர்த்ததோர் மாயம் மிது வென்னப்
 பித்தர் போ லும்பிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. (10)

அருநெறி யமறை வல்லமு
 னியகன் பொய்கை யலர்மேய
 பெருநெறி யபிர மாபுர
 மேவிய பெம்மா னிவன்றன்னை
 ஒருநெறி யமனம் வைத்துணர்
 ஞானசம் பந்தன் னுரை செய்த
 திருநெறி யதமிழ் வல்லவர்
 தொல்வினை தீர்த லெனிதாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

இடர்களை பதிகம்

திருநெடுங்களம்

பண்-பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய்
 வார்சடைமேல் வளரும்
 பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகனே
 யென்றுன்னைப்பே சினல்லால்
 குறையுடையார் குற்றமோராய்
 கொள்கையினா லுயர்ந்த
 நிறையுடையா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே. (1)

கனைத்தெழுந்த வெண்டிரைசூழ்
 கடலிடைநஞ் சுதன்னைத்
 தினைத்தனையா மிடற்றில் வைத்த
 திருந்தியதே வநின்னை
 மனத்தகத்தோர் பாடலாடல்
 பேணியிராப் பகலும்
 நினைத் தெழுவா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே. (2)

நின்னடியே வழிபடுவா
 னிமலாநினைக் கருத
 என்னடியா னுயிரைவவ்வே
 லென்றடற்கூற் றுதைத்த
 பொன்னடியே பரவிநாளும்
 பூவொடுநீர் சுமக்கும்
 நின்னடியா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே. (3)

மலைபுரிந்த மன்னவன்றன்
 மகளையோர்பான் மகிழ்ந்தாய்
 அலைபுரிந்த கங்கைதங்கு
 மவிர்சடையா ரூரா
 தலைபுரிந்த பலிமகிழ்வாய்
 தலைவநின்றா ணிழற்கீழ்
 நிலைபுரிந்தா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே.

(4)

பாங்கினல்லார் படிமஞ் செய்வார்
 பாரிடமும் பலிசேர்
 தூங்கிநல்லார் பாடலோடு
 தொழு கழலே வணங்கித்
 தாங்கி நில்லா வன்பினோடுந்
 தலைவநின்றா ணிழற்கீழ்
 நீங்கி நில்லா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே.

(5)

விருத்தனாகிப் பாலனாகி
 வேதமோர்நான் குணர்ந்து
 கருத்தனாகிக் கங்கையாளைக்
 கமழ் சடைமேற் கரந்தாய்
 அருத்தனாய் ஆதிதேவ
 னடியிணையே பரவும்
 நிருத்தகீத ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே.

(6)

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக்
 கூட்டியோர்வெங் கணையால்
 மாறு கொண்டார் புரமெரித்த
 மன்னவனே கொடிமேல்
 ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென்
 றெம்பெருமா னணிந்த
 நீறு கொண்டா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே.

(7)

குன்றினுச்சி மேல் விளங்குங்
 கொடிமதில்கூ ழிலங்கை
 அன்றிநின்ற வரக்கர் கோனை
 யருவரைக்கீ ழுடர்த்தாய்
 என்றுநல்ல வாய்மொழியா
 லேத்தியிராப் பகலும்
 நின்றுநைவா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்களமே யவனே.

(8)

வேழவெண்கொம் பொசித்தமாலும்
 விளங்கியநான் முகனும்
 சூழவெங்குநேட வாங்கோர்
 சோதியுளா சிநின்றாய்
 கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மாண்
 கேடிலாப்பொன் னடியின்
 நீழல்வாழ்வா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்கள மேயவனே.

(9)

வெஞ்சொற்றஞ்சொ லாக்கிநின்ற
 வேடமிலாச் சமணும்
 தஞ்சமில்லாச் சாக்கியருந்
 தத்துவமொன் றறியார்
 துஞ்சலில்லா வாய்மொழியாற்
 றோத்திரநின் னடியே
 நெஞ்சில்வைப்பா ரிடர்களையாய்
 நெடுங்கள மேயவனே.

(10)

நீடவல்ல வார்சடையான்
 மேயநெடுங் களத்தைச்
 சேடர்வாழு மாமறுகிற்
 சிரபுரக்கோ னலத்தால்
 நாடவல்ல பனுவன்மாலை
 ஞானசம்பந் தன்சொன்ன
 பாடல்பத்தும் பாடவல்லார்
 பாவம்ப றையுமே.

(11)

திருநீலகண்டப்பதிகம்

முதலாம்திருமுறை

பண்- வியாழக் குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று
சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது
முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல்
போற்றுது நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத்
தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (1)

காவினை யிட்டுங் குளம்பல
தொட்டுங் கனிமனத்தால்
ஏவினை யாலெயில் மூன்றெறித்
தீரென் றிருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி
போற்றுது நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத்
தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (2)

முலைத்தட மூழ்கிய போகங்
களுமற் றெவையுமெல்லாம்
விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை
யாண்ட விரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமுந் தண்டு
மழுவு மிவையுடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை
தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (3)

விண்ணுல காள்கின்ற விச்சா
 தரர்களும் வேதியரும்
 புண்ணிய ரென்றிரு போதுந்
 தொழப்படும் புண்ணியரே
 கண்ணிமை யாதன மூன்றுடை
 யீருங் கழலடைந்தோம்
 திண்ணிய தீவினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (4)

மற்றினை யில்லா மலைதிரண்
 டன்னதிண் டோளுடையீர்
 கிற்றெமை யாட்கொண்டு கேளா
 தொழிவதுந் தன்மை கெடல்லொ
 சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துந்
 திருவடி யேயடைந்தோம்
 செற்றெமைத் தீவினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (5)

மறக்கு மனத்தினை மாற்றியெம்
 மாவியை வற்புறுத்திப்
 பிறப்பில் பெருமான் றிருந்தடிக்
 கீழ்ப்பிழை யாதவண்ணம்
 பறித்த மலர்கொடு வந்துமை
 யேத்தும் பணியடியோம்
 சிறப்பிலித் தீவினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (6)

×   ×   ×   ×   ×

(7)

கருவைக் கழித்தீட்டு வாழ்க்கை
 கடிந்துங் கழலடிக்கே
 உருகி மலர்கொடு வந்துமை
 யேத்துது நாமடியோம்
 செருவி லரக்கனைச் சீரி
 லடர்த்தருள் செய்தவரே
 திருவிலித் தீவினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (8)

நாற்ற மலர்மிசை நான்முக
 னாரணன் வாதுசெய்து
 தோற்ற முடைய வடியு
 முடியுந் தொடர்வரியீர்
 தோற்றினுந் தோற்றுந் தொழுது
 வணங்குது நாமடியோம்
 சீற்றம தாம்வினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (9)

சாக்கியப் பட்டுஞ் சமணுரு
 வாகி யுடையொழிந்தும்
 பாக்கிய மின்றி யிருதலைப்
 போகமும் பற்றும்விட்டார்
 பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடை
 யீரடி போற்றுகின்றோம்
 தீக்குழித் தீவினை
 தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். (10)

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ்
 செல்வன் கழலடைவான்
 இறந்த பிறவியுண் டாகி
 லிமையவர் கோனடிக்கண்
 திறம்பயின் ஞானசம் பந்தன
 செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
 நிறைந்த வுலகினில் வானவர்
 கோனொடுங் கூடுவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருக்குக்குறள்

திருவாரூர்

பண்: குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. சித்தந் தெளிவீர்காள், அத்த னாளுரைப்
பத்தி மலர்தூவ, முத்தி யாகுமே
2. பிறவி யறுப்பீர்காள், அறவ னாளுரை
மறவா தேத்து மின், துறவி யாகுமே
3. துன்பந் துடைப்பீர்காள், அன்ப னணியாரூர்
நன் பொன் மலர்தூவ, இன்ப மாகுமே
4. உய்ய லுறுவீர்காள், ஐய னாளுரைக்
கையி னாற்றொழு, நையும் வினைதானே
5. பிண்ட மறுப்பீர்காள், அண்ட னாளுரைக்
கண்டு மலர்தூவ, விண்டு வினை போமே
6. பாச மறுப்பீர்காள், ஈச னணியாரூர்
வாச மலர்தூவ, நேச மாகுமே
7. வெய்ய வினைதீர, ஐய னணியாரூர்
செய்ய மலர்தூவ, வைய மமுதாமே
8. அரக்க னாண்மையை, நெருக்கி னானாரூர்
கரத்தி னாற்றொழுத், திருத்த மாகுமே
9. துள்ளு மிருவர்க்கும், வள்ள லாளுரை
உள்ளு மவர்தம்மேல், விள்ளும் வினைதானே
10. கடுக்கொள் சீவரை, அடக்கி னானாரூர்
எடுத்து வாழ்த்துவார், விடுப்பர் வேட்கையே
11. சீரூர் சம்பந்தன்; ஆரு ரைச்சொன்ன
பாரூர் பாடலார் பேரா ரின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீற்றுப் பதிகம்

இரண்டாம் திருமுறை

திருவாலவாய்

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே. (2)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. (3)

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. (4)

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. (5)

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
சீருத்தகுமாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே. (6)

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. (7)

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே. (8)

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது தீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே. (9)

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூட
கண்திகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்திசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந் தேத்தும் ஆல வாயான் திருநீறே. (10)

ஆற்ற லடல்விடை யேறும் ஆல வாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றிந் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

— —

கோளறு பதிகம்

பண் : பியந்தகாந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்

மிக நல்ல வீணை தடவி

மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேலணிந் தென்

உளமே புகுந்த வதனால்

ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி

சனிபாம் பிரண்டு முடனே

ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(1)

என்பொடு கொம் பொடாமை யிவைமார் பிலங்க

எருதேறி ஏழை யுடனே

பொன் பொதி மத்தமாலை புனல்சூடி வந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஒன்பதொடொன் றெரடேழு பதினெட்டொ டாறும்

உடனாய நாள்கள வைதாம்

அன் பொடு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(2)

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து

உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்

முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே லணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி

திசைதெய் வமான பலவும்

அரு நெறி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(3)

மதிநுதல் மங்கையோடு வடவா லிருந்து
 மறையோ துமெங்கள் பரமன்
 நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய் களான பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (4)

நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல ணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு
 மிகையான பூத மவையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (5)

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடு முடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (6)

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியுமப்பு முடிமேல ணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையா னவந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (7)

வேள் பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து
மடவாள் தனோடு முடனாய்
வசண்ம திவன்னி கொன்றை மலர்சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன் றனோடும்
இடரா னவந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (8)

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறு மெங்கள் பரமன்
சலமக னோடெருக்கு முடிமேல ணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (9)

கொத்தலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
குணமா யவேட விகிர்தன்
மத்தமு மதியுநாக முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
புத்தரொடமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. (10)

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம் பொண்எங்கு நிகழ
நான்முக னாதியாய பிரமா புரத்து
மறை ஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ண முரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள் வர் ஆணை நமதே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரப்பதிகம்
இரண்டாம் திருமுறை

பண்- நட்டராசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவி
 னாணர வாவன லெரியம்பாற்
 பொருது மூவெயில் செற்றவன்
 பற்றிநின் றுறைபதி யெந்நாளும்
 கருது கின்றவூர் கனைகடற்
 கடிகமழ் பொழிலணிமா தோட்டம்
 கருத நின்றகே தீச்சரங்
 கைதொழக் கடுவினை யடையாவே. (1)

பாடல் வீணையர் பலபல
 சரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம்
 ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள்
 வேண்டநஞ் சுண்டிருள் கண்டத்தர்
 ஈட மாவது விருங்கடற்
 கரையினி லெழிறிகழ் மாதோட்டங்
 கேடி லாதகே தீச்சரந்
 தொழுதெழக் கெடுமிடர் வினைதானே. (2)

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ்
 சடையின ரறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
 சுண்ண மாதரித் தாடுவர்
 பாடுவ ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்
 குண்ண லாவதோ ரிச்சையி
 னுழல்பவ ருயர்தரு மாதோட்டத்
 தண்ண னண்ணுகே தீச்சர
 மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே. (3)

பொடிகொண் மேனியர் புலியத
 ளரையினர் விசிதரு கரத்தேந்தும்
 வடிகொண் மூவிலை வேலினர்
 நூலினர் மறிகடன் மாதோட்டத்
 தடிக ளாதரித் திருந்தகே
 தீச்சரம் பரிந்தசிந் தையராகி
 முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல்
 லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும் வினைபோமே (4)

நல்ல ராற்றவு ஞானநன்
 குடையர்தம் மடைந்தவர்க் கருளிய
 வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப்
 பிறப்பிலர் மலிகடன் மாதோட்டத்
 தெல்லை யில்புக ழெந்தைகே
 தீச்சர மிராப்பக ளினைந்தேத்தி
 அல்ல லாசறுத் தரனடி
 யிணைதொழு மன்பரா மடியாரே. (5)

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு
 மகடனைப் பொருந்தவைத் தொருபாகம்
 மாழை யங்கையற் கண்ணிபா
 லருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
 வாழை யம்பொழின் மந்திகள்
 களிப்புற மருவியமா தோட்டக்
 கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண்
 மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே. (6)

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத்
 தருளிப் பல்லுலகினி லுயிர் வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங்
 கைதொழக் காதலித் துறைகோயில்
 வண்டு பண்செயு மாமலர்ப்
 பொழின்மஞ்ஞை நடமிடு மாத்தோட்டந்
 தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய
 வருள்செய்கே தீச்சர மதுதானே. (7)

தென்னி லங்கையர் குலபதி
 மலைநலித் தெடுத்தவன் முடிதிண்டோன்
 தன்ன லங்கெட வடர்த்தவற்
 கருள்செய்த தலைவனார் கடல்வாயப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா
 மணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத்
 துன்னி யன்பொடு மடியவ
 ரிறைஞ்சுகே தீச்சரத் துள்ளாரே. (8)

பூவு ளானுமப் பொருகடல்
 வண்ணனும் புவியிடந் தெழுந்தோடி
 மேவி நாடிநின் னடியிணை
 காண்கிலா வித்தக மென்னாகும்
 மாவும் பூகமுங் கதலியு
 நெருங்குமா தோட்டநன் னகர்மன்னித்
 தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே
 தீச்சரத் திருந்தவெம் பெருமானே. (9)

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி
 லுடையவர் புறனுரைச் சமணாதர்
 எத்த ராகிநின் றுண்பவ
 ரியம்பிய வேழமை கேளேன்மின்
 மத்த யானையை மறுகிட
 வுரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத்
 தத்தர் மண்ணுபர லாவியின்
 கரையிற்கே தீச்சர மடைமின்னே. (10)

மாடெ லாமண முரைசெனக்
 கடலின தொலிவவர் மாதோட்டத்
 தாட லேறுடை யண்ணல்கே
 தீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம்
 பந்தன்சொ னவின்றெழு பாமாலைப்
 பாட லாயின பாடுமின்
 பக்தர்கள் பரகதி பெறலாமே. (11)

திருசிற்றம்பலம்

திருகோணமலைப்பதிகம்

மூன்றாம் திருமுறை

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழு லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர்க் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு
மளப்பெருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோத நித்திலங் கொழுக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(1)

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
வவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்த
கொள்ளமு னித்திலஞ் சூமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(2)

பனித்தி ளந்திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலத்தவர் மதின்மேல்
தனித்த பேருருவ விழித்தழ னாகந்
தாங்கிய மேரு வெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மாமலையமர்ந் தாரே.

(3)

பழித்திளங் சங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனைப் பொடியா
 விழித்தவன் றேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
 விமலனார்க் கமலமார் பாதர்
 தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
 செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
 கொழித்துவன் றிரைகள் கரையினிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (4)

தாயினுநல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினு மனத்து மருவிநின்ற கலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (5)

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ணமு தைத்தவற் கருளுஞ்
 செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
 விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவண் செருந்தி செண் பகத்தின்
 குருந்தொடு மூல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (6)

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலா
 வேத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
 மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (7)

அருவரா தொருகை வெண்ட லையேந்தி
 யகந்தோறும் பலியுடன் புக்க
 பொருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியா
 யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (8)

நின் னுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு
 நெறிய லாதன புறங்கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லிய லொடுமுட னாகத்
 துன்று மொண் பௌவமவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறுதிரை பல மோதிக்,
 குன்று மொண் கானல் வாசம் வந்துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே. (9)

குற்றமிலாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமாமலை யமர்ந்தாரைக்
 சுற்றுணர் கேள்விக்காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம்பந்தன்
 உற்ற செந்தமிழார் மாலையீரைந்து
 முரைப்பவர் கேட்பவருயர்ந்தோர்
 சுற்றமுமாகித் தொல் வினையடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாச்சரத் திருப்பதிகம்

முன்றாந் திருமுறை.

பண்: காந்தார பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்வதாறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்று
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே. (1)

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே. (2)

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்குடர்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி நன்புலத்து
ஏனை வழிதிறந்து ஏத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே. (3)

நல்லவர் தீயர் எனாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போமிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே. (4)

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்து
அங்குள பூதமும் அஞ்ச ஐம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சந் தம்முழை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செ முத்துமே. (5)

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
ஊம்மை வினையடர்த்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே. (6)

வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாஸ்தொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி உகப்பன அஞ்செ முத்துமே. (7)

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டை யிராவணன் பாடி உய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செ முத்துமே. (8)

கார்வணன் நான்முகன் காணுததற் கொணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாஸ்தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வணம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே. (9)

புத்தர் சமண்கமுகக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்கு
அத்திரம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே. (10)

நற்றமிழ் ஞான சம்பந்தன் நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றமில் மாலையீ ரைந்தும் அஞ்செமுத்து
உற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

முன்றாந் திருமுறை

பண்: கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாசிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. (1)

நம்பு வாரவர் நாவி நற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்உல குக்கெலாம்
நம்மன் நாமம் நமச்சி வாயவே. (2)

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு சிந்நினைந்து
அக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே. (3)

இயமன் தூதரும் அஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தாண்நினை வார்க்கினி யான்னெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சி வாயவே. (4)

கொல்லா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையு நீக்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே. (5)

மந்த ரம்மள பாவங்கள் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே. (6)

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. (7)

இலங்கை மன்ன னெடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொள் நாமம் நமச்சி வாயவே. (8)

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓதும் நாமம் நமச்சி வாயவே. (9)

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்டன் நமச்சி வாயவே. (10)

நந்தி நாமம் நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யால்தமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாசம் அறுக்கல் லார்களே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரங்கள்

பண்: வியாழக் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே. (1)

பண்: குறிஞ்சி

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே. (2)

பண்: தக்கேசி

பூவார் மலர்கொண் டடியார்
தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்கள் எரித்த
அன்று மூவர்க் கருள்செய்தார்
தூமா மழைநின் றதிர
வெருவித் தொறுவின் னிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ்சார
லண்ணா மலை யாரே. (3)

பண்: நட்பாடை

உண்ணாமலை யுமையாளொடு முடனாகிய வெருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரன் மழலைமுழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே. (4)

பண்: மேகாரக் குறிஞ்சி

செல்வ மல்கிய செல்வர்ப ராயத்துறைச்
செல்வர் மேற்சிதை யாதன
செல்வன் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
செல்வ மாமிவை செப்பவே.

பண்: இந்தளம்

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ ஊவளுள் மெலிவே.

பண்: இந்தளம்

சதுரம் மறைதான் றுதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய் கவெனக்குன்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே.

பண்: குறிஞ்சி

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏசு வில்லையே.

இறைவ ராயினீர், மறைகொள் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினை, முறைமை நல்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

^^

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்
திருவதிகை வீரட்டானம்

நான்காம் திருமுறை

பண்: கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

(1)

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகிவந் தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்து சுரந்துமிடர்
அஞ்சேலுமென் னீரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

(2)

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுந் தீர்சுற்றும் வெண்டலை கொண்டு
அணிந்தீரடி கேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

(3)

முன்னம் அடி யேனறி யாமையினால்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடி யேனுமக் காளும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
அன்னநடை யாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (4)

காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புன லாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (5)

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம்என் நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுமூல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (6)

உயர்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவ லிலாமையினால்
வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே
பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (7)

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம்மன மொன்று மிலாமையினால்
 சலித்தாலொரு வர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
 கலித்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே
 கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
 அலுத்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (8)

பொன்போல மிளிர்வதோர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
 துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்
 என்போலிகள் உம்மை இனித்தெளியார்
 அடியார்படு வதிது வேயாகில்
 அன்பேயமை யும்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (9)

போர்த்தா யங்கொ ரானையின் ஈருரிதோல்
 புறங்காடரங் காநட மாடவல்லாய்
 ஆர்த்தானரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
 அடர்ந்திட்டருள் செய்த வதுகருதாய்
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்என்
 வேதனை யான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார்புனல் சூழதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கெடிலப்புனல்

மூன்றாம் திருமுறை

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ்

சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்

வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முர னேனும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

(1)

பூண்டதொர் கேழல் எயிறும் பொன்திக ழாமை புரள
நீண்டதிண் தோள்வலஞ்சூழ்ந்து நிலாக்கதிர்

போலவெண் ணாலும்

காண்டகு புள்ளின் சிறகுங் கலந்த கட்டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

(2)

ஒத்த வடத்திள நாகம் உருத்திர பட்ட மிரண்டும்
முத்து வடங்கண்டிகையும் முளைத்தெழு

மூவிலை வேலும்

சித்த வடமும் அதிகைச் சேணுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

(3)

மடமான் மறிபொற் கலையும் மழுப்பாம் பொருகையில்
வீணை

குடமால் வரையதிண் தோளும் குனிசிலைக்

கூத்தின் பயில்வும்

இடமால் தழுவிய பாகம் இருநிலனேற்ற சுவடும்
தடமார் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியா தொன்று மில்லை அஞ்சவருவது மில்லை.

(4)

பலபல காமத்த ராகிப் பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.
(5)

கரந்தன கொள்ளி விளக்குங் கறங்கு துடியின் முழுக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயின்றறி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை நூலறி வாளர் அறியப் படாததொர்கூத்தும்
நிரந்தர கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.
(6)

கொலைவரி வேங்கை யதளுங் குலவோ
டிவங்குபொற் றோடும்
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக்கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும் மணியார்ந்
திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.
(7)

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையில் அசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதொர் கூத்தும் நன்குயர் வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
ஒடுங் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்சவருவதுமில்லை.
(8)

சூழும் அரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக் கீளும்
யாழின் மொழியவள் அஞ்ச அஞ்சா தருவரை போன்ற
வேழம் உரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாழுங் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.
(9)

நரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
உரங்களெல் லாங்கொண் டெடுத்தான்
ஒன்பதும் ஒன்றும் அலற
வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான் வளர்பொழில்
வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.
(10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அங்கமாலை

நான்காம் திருமுறை

பண்: சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய்
தலைமாலை தலைக் கணிந்து
தலையாலேபலி தேருந்தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய் (1)

கண்காள் காண்மின்களோ
கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள்வீசி நின்றாடும் பிரான்றனைக்
கண்காள் காண்மின்களோ (2)

செவிகாள் கேண்மின்களோ
சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பி ராந்திற மெப்போதுஞ்
செவிகாள் கேண்மின்களோ (3)

மூக்கே நீ முரலாய்
முது காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
மூக்கே நீ முரலாய் (4)

வாயே வாழ்த்து கண்டாய்
மத யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ராந்தன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய் (5)

நெஞ்சே நீ நினையாய்
நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீ நினையாய் (6)

கைகாள் கூப்பித் தொழீர்
 கடிமாமலர் தூவிநின்று
 பைவாய்ப்பாம்பரை ஆர்த்த பரமனைக்
 கைகாள் கூப்பித்தொழீர். (7)

ஆக்கையாற் பயனென்
 அரன் கோயில் வலம் வந்து
 பூக்கை யால்அட்டிப் போற்றி என்னாதஇவ்
 ஆக்கையாற் பயனென். (8)

கால்க ளாற்பயனென்
 கறைக் கண்டனுறை கோயில்
 கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
 கால்க ளாற்பயனென். (9)

உற்றார் ஆருளரோ
 உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
 குற்றா லத்துறைக் கூத்தனல்லால்
 நமக் குற்றார் ஆருளரோ. (10)

இறுமாந் திருப்பன் கொலோ
 ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
 சிறுமானேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்
 கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ. (11)

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்
 திருமாலொடு நான்முகனுந்
 தேடித் தேடொணாத் தேவனை என்னுள்ளே
 தேடிக் கண்டுகொண்டேன். (12)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

நான்காம் திருமுறை

பண்: காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சி வாயவே. (1)

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே (2)

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே (3)

இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே (4)

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. (5)

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில் நாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நல மிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே (6)

வீடினாரு லகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஒடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே. (7)

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. (8)

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அன்னெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. (9)

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்து
ஏத்தவல் வார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஒற்றியூர் திருநேரிசை

நான்காம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

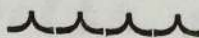
ஒம்பினேன் கூட்டை வாளா
உள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பிலா முழை போலக்
கருதிற்றே முகக்கமாட் டேன்
பாம்பின் வாய்த் தேரைபோலப்
பலபல நினைக்கின் றேனை
ஒம்பிநீ உய்யக் கொள்ளாய்
ஒற்றியூருடைய கோவே

(1)

மனமெனுந் தோணி பற்றி
மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச்
செறிகடலோடும் போது
மதனெனும் பாரை தாக்கி
மறியும்போதறிய வெண்ணா(து)
உனையுனும் உணர்வை நல்காய்
ஒற்றியூருடைய கோவே

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருவிருத்தம்

நான்காம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங்
கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடல் மூடி இறக்கும்
இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர
முங்கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடன் மீளநின் நெய்மிறை
நல்வீணை வாசிக்குமே

(1)

வானந் துளங்கிலன் மண்கம்ப
மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு
மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிவென் விரிசுடர்
வீழிலென் வேலை நஞ்சுண்
னெமொன் றில்லா ஒருவனுக்
காட்பட்ட உத்தமர்க்கே

(2)

சிவனெனும் நாமந் தனக்கே
யுடையசெம் மேனிஎம்மான்
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு
மாகில் அவன்றனையான்
பவனெனும் நாமம் பிடித்துத்
திரிந்துபன் னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னாள் அழைப்பொழி
யானென் நெதிர்ப்படுமே

(3)

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்துள் வைத்த திருப்பதிகம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

நான்காம் திருமுறை

பண்: காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
 விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
 அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
 இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே
 (1)

தேனோக்குங் கிளிமழலை உமைகேள்வன்
 செழும்பவளம்
 தானோக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
 வானோக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோர்க்கும்
 ஏனோர்க்கும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே
 (2)

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
 முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
 அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
 எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே
 (3)

அண்டமாய் ஆதியாய் அருமறையோ டைம்பூதப்
 பிண்டமாய் உலகுக்கோர் பெய்பொருளாம்
 பிஞ்ஞகனைத்
 தொண்டர்தாம் மலர்தூவிச் சொன்மாலை புனைகின்ற
 இண்டைசேர் சடையானை என்மனத்தே வைத்தேனே
 (4)

ஆறேறு சடையானை ஆயிரம்பே ரம்மானைப்
 பாறேறு படுதலையிற் பலிசொள்ளும் பரம்பரனை
 நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தாவி
 ஏறேறும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (5)

தேசனைத் தேசங்கள் தொழநின்ற திருமாலால்
 பூசனைப் பூசனைகள் உகப்பானைப் பூவின் கண்
 வாசனை மலைநிலநீர் தீவளி ஆ காசமாம்
 ஈசனை எம்மானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (6)

நல்லானை நல்லான நான்மறையோ டாறங்கம்
 வல்லானை வல்லார்கள் மனத்துறையும் மைந்தனைச்
 சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத்
 துகளே தும்
 இல்லானை எம்மானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (7)

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
 புரித்தானைப் பதஞ்சந்திப் பொருளுருவாம்
 புண்ணியனைத்
 தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேல் மதில்மூன்றும்
 எரித்தானை எம்மானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (8)

ஆகம்பத் தரவணையான் அயனறிதற் கரியானைப்
 பாகம்பெண் ணாண்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை
 மாகம்ப மறையோதும் இறையானை மதிர்கச்சி
 ஏகம்ப மேயானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (9)

அடுத்தானை உரித்தானை அருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
 கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
 தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சனைமல்கு கயிலாயம்
 எடுத்தானைத் தடுத்தானை என்மனத்தே வைத்தேனே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருத்தம்

நான்காம் திருமுறை

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருச்சிறறம்பலம்

ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு மாயுடன்
தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமயவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் தன்னடி
யோங்களுக்கே.
(1)

பற்றாய் நினைத்திடப் போதுநெஞ் சேஇந்தப்
பாரைமுற்றும்
சுற்றாய் அலைகடல் முடினுநி கண்டேன் புகல்நமக்கு
உற்றான் உமையவட் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்றா முளைமதிக் கண்ணியி னான்றன் மொய்கழலே.
(2)

விடையான் விரும்பியென் னுள்ளத் திருந்தான்
இனிநமக்கிங்
கடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனையஞ்சோம்
புடையார் கமலத் தயன்போல் பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையான் அடியார் அடிஅடி யோங்கட் கரியதுண்டே.
(3)

மாயமெல் லாமுற்ற விட்டிருள் நீங்கி மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தான் அவன்றன் திருவடிக்கே
தேயமெல் லாம்நின், றிறைஞ்சுந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மேயநல் லான்மலர்ப் பாதமென் சிந்தையுள் நின்றனவே
(4)

வைத்த பொருள் நமக் காமென்று சொல்லி

மனத்தடைத்துச்

சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென் றிருக்கினல்லால்
மொய்க்த கதீர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்தன் அருள்பெற லாமோ அறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே.
(5)

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றேன்

உனதருளால்

திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூர்அரனே. (6)

எண்ணா தமரர் இரக்கப் பரவையுள் நஞ்சை யுண்டாய்
திண்ணார் அசுரர் திரிபுரந் தீயெழுச் செற்றவனே
பண்ணார்ந் தமைந்த பொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்ணார் நுதலாய் கழல்நங் கருத்தில் உடையவனே. (7)

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே
வழுமா திருக்க வரந்தர வேண்டும் இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி இருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த
தீவண்ணனே. (8)

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும்
அஞ்சல் நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா
திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழுலினையே. (9)

திருந்தா அமணர்தந் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல்நெறித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தாய் அடியேன் இனிப்பிற வாமல்வந்
தேன்றுகொள்ளே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருத்தம்

நான்காம் திருமுறை

திருத்தூங்காணைமாடம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்
போற்றி செய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி
மேவுகொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடச்
சுடர்க்கொழுந்தே (1)

ஆவா சிறுதொண்ட னென்நினைந் தானென்
றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன் மேற்பழி காதல் செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப் புகசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்தெம்
புண்ணியனே (2)

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிரல் ஒன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடபம் பொறித்தென்னை ஏற்றுக்கொள் ளாயிருஞ்
சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்தெந்
தத்துவனே (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகத்தின் 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 ஆம் பாடல்கள்
சிதைந்து போய்விட்டன.

திருக்குறுந்தொகை

ஐந்தாம் திருமுறை

திருமறைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணி நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாசுத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. (1)

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்துள் ஈசரோ
மூண்ட கார்முகி லின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத வின்வலி நீக்குமே. (2)

அட்ட மூர்த்திய தாகிய அப்பரோ
சுட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட இக்கத வந்திறப் பிம்மினே. (3)

அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி விக்கவே. (4)

மலையில் நீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறைஞ் சுங்கழல் ஏத்தரேர
விலையில் மாமணி வண்ண வருவரோ
தொலைவி லாக்கத வந்துணை நீக்குமே. (5)

பூக்குந் தாழை புறணி அருகெலாம்
ஆக்குந் தன்பொழில் சூழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீர்அடி கேள்உமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே. (6)

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
 அந்த மில்லி அணிமறைக் காடரோ
 எந்தை நீ அடி யார்வந் திறைஞ்சிட
 இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே. (7)

ஆறு சூடும் அணிமறைக் காடரோ
 கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
 ஏற தேறிய எம்பெரு மானிந்த
 மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே. (8)

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
 பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
 அண்ண லாதி அணிமறைக் காடரோ
 திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே. (9)

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
 மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
 கண்ணி னாலுமைக் கரணக் கதவினைத்
 திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்மினே (10)

அரக்க னைவிர லால்அடர்த் திட்டநீர்
 இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெரு மானிரே
 சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
 சரக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுந்தொகை

ஐந்தாம் திருமுறை

திருபாண்டிக்கொழுடி

திருச்சிற்றம்பலம்

சிட்ட னைச்சிவ னைச்செழுஞ் சோதியை
அிட்ட மூர்த்தியை ஆல நிழலமர்
பட்ட னைத்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட னைத்தொழு நம்வினை நாசமே (1)

பிரமன் மாலறி யாத பெருமையன்
தரும மாகிய தத்துவன் எம்பிரான்
பரம னாருறை பாண்டிக் கொடுமுடி
கரும மாகத் தொழுமட நெஞ்சமே (2)

ஊச லாளல்லள் ஒண்கழ லாளல்லள்
தேச மாந்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
ஈச னேயெனும் இத்தனை யல்லது
பேசு மாறறி யாளொரு பேதையே. (3)

தூண்டி யசுடர் போலொக்குஞ் சோதியான்
காண்ட லுமெளி யன்னடி யார்கட்குப்
பாண்டிக் கொடுமுடி மேய பரமனைக்
காண்டு மென்பவர்க் கேதுங் கருத்தொணான். (4)

நெருக்கி யம்முடி நின்றிசை வானவர்
இருக்கொ டும்பணிந் தேத்த இருந்தவன்
திருக்கொ டும்முடி யென்றலுந் தீவினைக்
கருக்கெ டும்இது கைகண்ட யோகமே. (5)

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகத்தின் 6, 7, 8, 9, 10 ஆம் பாடல்கள்
சிதைந்து போய்விட்டன.

பொது: தனித்திருக் குறுந்தொகை

ஐந்தாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே. (1)

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. (2)

ஆளா காரா ளானாரை அடைந் துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளா தசுரை யோதொழும் பச்செவி
வாளா மாய்ந்துமண் ணாகிக் கழிவரே. (3)

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. (4)

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே. (5)

குறிக ளும் அடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும் அவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும்
பொறியி லீர்மனம் என்கொல் புகாததே. (6)

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
 தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
 சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
 வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே. (7)

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
 தொழுது போற்றிநின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
 டுமுத சால்வழி யேஉழு வான்பொருட்
 டிமுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. (8)

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சளே
 புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
 பொக்க மிக்கவர் பூவுந் ருங்கொண்டு
 நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. (9)

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
 மறைய நின்றானன் மாமணிச் சோதியான்
 உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
 முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியதிருத்தாண்டகம்

ஆறாம் திருமுறை

கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப்பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள் தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 1)

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக்
காவிரிகூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை
ஆருரும் புகுவானை அறிந்தோ மன்றே
மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி ஏத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 2)

கருமானின் உரியதனே உடையா வீக்கிக்
கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனல்கை ஏந்தி
வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித் தாட
வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மாணேர் நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண
அமரர்கணம் முடி வணங்க ஆடுகின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 3)

அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன் தன்னை
 அமரர்கள் தம் பெருமானை அரனை மூவா
 மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் தன்னை
 மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும்
 திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந்
 திரிசுடர்கள் ஒரிரண்டும் பிறவு மாய
 பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 4)

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை அகல் ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி
 வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
 வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
 பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
 பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
 பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (5)

கரும்பமரும் மொழிமடவாள் பங்கன் தன்னைக்
 கனவயிரக் குன்றனைய காட்சி யானை
 அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் தன்னை
 அருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச்
 சுரும்பமரும் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னாளுர்ச்
 சுடர்க் கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
 பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (6)

வரும்பயனை எழுநரம்பி னோசை யானை
 வரைசிலையா வானவர்கள் முயன்ற வாளி
 அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த
 அம்மாளை அலைகடல்நஞ் சயின்றான் தன்னைச்
 சுரும்பமருங் குழன் மடவார் கடைக்கண் நோக்கில்
 துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள்ளப்
 பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (7)

காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைக்
 காமருபுங் கச்சியே கம்பன் தன்னை
 ஆரேனும் அடியவர்கட் கணியான் தன்னை
 அமரர்களுக் கறிவரிய அளவி லானைப்
 பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்டம்
 பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனையெண்ணில்
 பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (8)

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடி னானை
 முவுலகுந் தானாய முதல்வன் தன்னைச்
 செற்றார்கள் புரமுன்னுஞ் செற்றான் தன்னைத்
 திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன் தன்னைக்
 கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ( )

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங்
 கடிக்கமலத் திருந்தவனுங் காணா வண்ணம்
 சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
 திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும்
 ஏரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் விண்ணும்
 ஏழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற
 பேரொளியை பெரும்பற்ற புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

ஆறாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா வாளாய்க்
கொய்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

(1)

அகலிடமே யிடமாக ஆர்க டோறு
மட்டுண்பா ரிட்டுண்பார் விலக்கா ரையம்
புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமி தேவி
யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே
இகலுடைய விடையுடையா னேன்று கொண்டா
னிணியேதுங் குறைவிலோ மிடர்க டீர்ந்தோம்
துகிலுடுத்துப் பொன் பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ்
சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றோமே. (2)

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம்
மாதேவா மாதேவா வென்று வாழ்த்தி
நீராண்ட புரோதாய மாடப் பெற்றோம்
நீறணியுங் கோலமே நிகழப் பெற்றோம்
காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
பாராண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே. (3)

உறவாவா ருருத்திரபல் கணத்தி னோர்க
 ளுடுப்பனகோ வணத்தொடுகீ ளுளவாமன்றே
 செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானு
 நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம்
 நறவார்பொன் னிதழிநறுந் தாரோன் சீரார்
 நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோ நாவால்
 ஈறவாருங் கொடியானைப் பொடியாக் கண்ட
 சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுந் தோமே. (4)

என்றுநா மியாவர்க்கு மிடைவோ மல்லோ
 மிருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாரு மில்லை
 சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோஞ்
 சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப் பெற்றோம்
 ஒன்றினாற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
 யுறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
 பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே. (5)

மூவுருவின் முதலுருவா யிருநான் கான
 மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவர்
 தேவர்களு மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
 செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே யென்னும்
 நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரன்றே
 நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான
 காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங்
 கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் தோமே. (6)

நிற்பனவு நடப்பனவு நிலனு நீரு
 நெருப்பினொடு காற்றாகி நெடுவா னாகி
 அற்பமொடு பெருமையுமா யருமை யாகி
 யன்புடையார்க் கெளிமையதா யளக்க லாகாத்
 தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்தி தானு மியானு
 மாகிநின்ற தன்மையனை நன்மையோடும்
 பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர்
 பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் தோமே. (7)

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கு மிறைவன் றன்னை
 யிமையவர்தம் பெருமானை யெரியாய் மிக்க
 தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச்
 சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் கின்ற
 நேசனை நித்தலு நினையப் பெற்றோ
 நின்றுண்பா ரெம்மை நினையச் சொன்ன
 வாசக மெல்லா மறந்தோ மன்றே
 வந்தீரார் மன்னவனா வன்றா னாரே. (8)

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன்
 சாம்பலும் பாம்பு மணிந்த மேனி
 விடையுடையான் வேங்கை யதள்மே லாடை
 வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்தோல் சார்ந்த
 உடையுடையா னம்மை யுடையான் கண்ட
 ரும்மோடு மற்று முளராய் நின்ற
 படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம்
 பாசமற வீசும் படியோ நாமே. (9)

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோ
 நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்
 ஆவாவென் றெமையாள்வா னமரர் நாத
 னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட
 தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் றானே வந்து
 கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
 குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவணம் திருத்தாண்டகம்

ஆறாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வடியேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.
(1)

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும்
அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும்
ஊணாகி யூர்திரிவா னாகித் தோன்றும்
ஒற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தன்மேல்
சேணாக வரைவில்லா லெரித்தல் தோன்றுஞ்
செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த
பூணாணும் அரைஞாணும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.
(2)

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்
சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும்
மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோறும்
வேழுத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றும்
துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந்
தூயமா மதியுடனே வைத்தல் தோன்றும்
பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.
(3)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யன்று
 தன்முடிமேல் அலர்மாலை யளித்தல் தோன்றும்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று
 பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும்
 கோங்கணைந்த கூவிளமும் மதமத் தம்முங்
 குழற்கணிந்த கொள்கையோடு கோலந் தோன்றும்
 பூங்கணைவே ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே
 (4)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலைத்
 தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல்
 குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை
 கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணியானைப்
 பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
 பருப்பதத்தில் அருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
 அருமணியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை
 யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆருர் திருத்தாண்டகம்

ஆறாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும்
ஆருரா என்றென்றே அலறா நில்லே:

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி
கழலடைந்தரர் செல்லுங் கதியே போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
அல்லலறுத் தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
திருமுலட் டானனே போற்றி போற்றி. (1)

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமுலட் டானனே போற்றி போற்றி. (2)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஐயாறு: திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லா உலகமு மானாய் நீயே
யேகம்பம் மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சூடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

திருஆவடுதுறை: திருத்தாண்டகம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சூடரே செழுஞ்சூடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேளன் னுறவே என்னுனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேளன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

கயிலாயம்: போற்றித்திருத்தாண்டகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஒவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

கயிலாயம்: போற்றித்திருத்தாண்டகம்

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி
பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி
நிறையுடைய நெஞ்சி னிடையாய் போற்றி
நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

கயிலாயம்: போற்றித்திருத்தாண்டகம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி
சூட்டான் திங்கள் முடியாய் போற்றி
தூமாலை மத்தம் அணிந்தாய் போற்றி
சூட்டான தஞ்சும் அமர்ந்தாய் போற்றி
அடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி
காட்டானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருஆரூர்: திருத்தாண்டகம்

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங்கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்நாமங் கேட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: தனித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ

அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ

ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ

ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ

துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ

இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ

யிறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன்நீயே. (1)

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும்

திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்

பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும்

பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா லூரும்

விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா லூரும்

விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா லூரும்

அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா லூரும்

அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே. (2)

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்

தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்

ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழாராகில்

உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்

அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்

அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்

பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்

பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே. (3)

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
 குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
 நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
 நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்
 வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
 இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
 என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே. (4)

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
 தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
 அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு தொழுநோ யராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
 அவர் கண்டீர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே. (5)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்: திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. (1)

அங்கமே பூண்டாய் அனலா டினாய்
 ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே றூர்ந்தாய்
 பங்கமொன் றில்லாத படர்சடையினாய் பாம்பொடு
 திங்கள் பகை தீர்த் தாண்டாய்
 சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
 சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்
 சிங்கமே உன்னடிக் கே போது கின்றேன்
 திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. (2)

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள்
 நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
 பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள்வானே பண்ட
 நங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
 காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
 கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
 போரேறே உன்னடிக் கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. (5)

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
 திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
 நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி
 நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழிற் சோலைக் காணப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய கடவுளே நின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிக் கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. (7)

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்
 உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
 கிருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
 இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
 கருவரைசூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
 கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
 பொருவரையாய் உன்னடிக் கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
 அருளிச் செய்த
 தேவாரப் பதிகங்கள்

ஏழாம் திருமுறை

திருவெண்ணையநல்லூர்

பண்- இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மாணையரு ளா ளா
 எத்தான்மற வா தேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்
 லூர ரூட்டுறையுள்
 அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (1)

நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
 பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
 வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூர
 ரூட்டுறையுள்
 ஆயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (2)

மன்னேமற வா தேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
 பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
 மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூர
 ரூட்டுறையுள்
 அன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (3)

முடியேனிணிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்ற மூர்தீ
 கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக்
 கொண்ணீ
 செடியார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூர
 ரூட்டுறையுள்
 அடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (4)

பாதம்பணி வார்கள் பெறும் பண்டமது பணியாய்
 ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
 தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 ஆதீயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (5)

தண்ணார்மதி சூடதழல் போலுந்திரு மேனீ
 எண்ணார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
 மண்ணார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 அண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (6)

ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
 வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
 தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (7)

ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
 தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
 ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 ஆற்றாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (8)

மழுவாள்வல னேந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
 தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
 செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 அழகாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (9)

காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
 பாரூர்புக முய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
 சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
 டுறையுள்
 ஆரூரெனம் பெருமாற்கா ளல்லேனென லாமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

ஏழாம் திருமுறை

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

பண் பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின் திருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனிணிப்பிற
வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (1)

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந்
திட்டநான்மறந் திட்ட நாள்
கெட்டநாளிவை யென்றலாற்கரு
தேன்கினர்புனற் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டடடிதொழு
தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (2)

ஒவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர்
போகுநாளுயர் பாடைமேல்
காவுநாளிவை யென்றலாற்கரு
தேன்கினர்புனற் காவிரிப்
பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (3)

எல்லையில்புக மெம்பிரானெந்தை
 தம்பிரானென்பொன் மாமணி
 கல்லையுந்தி வளம்பொழிந்திழி
 காவிரியதன் வாய்க்கரை
 நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
 யூறிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (4)

அஞ்சினாரீர்க்கர ணாதியென்றடி
 யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்
 அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு
 ணால்கினாய்க்கழி கின்றதென்
 பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்
 தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (5)

ஏடுவானிளந் திடுகள்சூடினை
 யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மேல்
 ஆடுபாம்ப தரைக்கசைத்த
 வழகனையந்தண் காவிரிப்
 பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
 சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
 சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (6)

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைத்
 தேன்வினைகளும் விண்டன
 நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற
 நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக்
 குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார்குடைந்
 தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (7)

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந்
 தீயெழுச்சிலை கோலினாய்
 வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக
 மமர்ந்நதுகாவிரிக் கோட்டிடைக்
 கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி
 லாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (8)

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை
 தம்பிரானன்பொன் மாமணியென்று
 பேரெணாயிர கோடிதேவர்
 பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
 நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
 காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (9)

கோணியபிறை சூடியைக்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 பேணியபெரு மானைப்பிஞ்சுகப்
 பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
 பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத்
 தாரனைப்படப் பாம்பரை
 நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை
 சொல்லுவார்க்கில்லைத் துன்பமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர்த்தொகை

ஏழாம் திருமுறை

திருவாரூர்

பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவா முந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத வியற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விற்றன்மிண்டற் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந் தாரமர் நீதிக்கடியேன்
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (1)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன் றனடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடலூரிற் கலயன் தனடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள் வள்ளன் மானக்கஞ்சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன்
அலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியேன்
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (2)

மும்மையா லுலகாண்ட முர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க் குமடியேன்
மெய்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (3)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக்கரையன் றன்னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
 ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
 னொலிபுனல்சூழ் சாத்த மங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
 அருநம்பி நமிநந்தியடி யார்க்கு மடியேன்
 ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (4)

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு
 மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற்பேணா
 எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன்
 னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
 நம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியேன்
 னாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கு மடியேன்
 நம்பரான சோமாசி மாறனுக்கு மடியேன்
 ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (5)

வार्கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
 மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
 கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
 ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியேன்
 ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (6)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
 மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
 விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபந்தற் கடியேன்
 கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சக்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
 ஐயடிகள் கா டவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
 னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (7)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண்டி ருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவார்க் கடியே
னாளுர னாளுரி லம்மானுக் காளே. (8)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கு மடியேன்
னாளுர னாளுரி லம்மானுக் காளே. (9)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
றிருவாளுர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
அப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியேன்
னாளுர னாளுரி லம்மானுக் காளே. (10)

மன்னிய சீர்மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாண் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணணார்க் கடியேன்
என்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் திருநாவலூர்க் கோன
அன்னவனா மாளுர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராளுரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (11)

திருச்சிற்றப்பலம்

திருக்கேதீச்சரப் பதிகம்

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்புடை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே
(1)

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறைக் கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.
(2)

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம்செய் தபிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.
(3)

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.
(4)

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.
(5)

வெய்யவினையா யவடியார் மேலொழித் தருளி
 வையமலி கின்றகடன் மாதோட்ட நன்னகரில்
 பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
 செய்யசடை முடியான் திருக் கேதீச்சரத் தானே. (6)

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
 வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகரில்
 பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
 ஏனத்தெயி றணிந்தாணி திருக் கேதீச்சரத் தானே. (7)

அட்டன்னழ காகவரை தன்மேலர வார்த்து
 மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்ட நன்னகரில்
 பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
 சிட்டன்னமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத்தானே. (8)

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
 மாவின் கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
 பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
 தேவன்எனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (9)

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்ட நன்நகருள்
 சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானே
 மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டனூரை செய்த
 குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

“ அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் ”

திருநொடித்தான் மலைப் பதிகம்

ஏழாம் திருமுறை

திருநொடித்தான்மலை

பண்: பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தா
னதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ
நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனைவந் தெதிர்கொள்ள
மத்தயானை யருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான்
நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (1)

ஆனை யுரித்தபகை
யடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிர்வெருட்டி
யொள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர்
வலஞ்செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை யருள்புரிந்தான்
நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (2)

மந்திர மொன்றறியேன்
மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
சுந்தர வேடங்களாற்
றுரிசேசெயுந் தொண்டெனை
அந்தர மால்விசும்பி
லழகானை யருள்புரிந்த
துந்தர மோநெஞ்சமே
நொடித்தான்மலை யுத்தமனே (3)

வாழ்வை யுகந்தநெஞ்சே
 மடவார்தங்கள் வல்வினைப்பட்ட
 டாமு முகந்தவென்னை
 யதுமாற்றி யமரரெல்லாம்
 சூழ வருள்புரிந்து
 தொண்டனேன் பரமல்லதொரு
 வேழு மருள்புரிந்தான்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (4)

மண்ணுல கிற்பிறந்து
 நும்மைவாழ்த்தும் வழியடியார்
 பொன்னுல கம்பெறுதல்
 தொண்டனேனின்று கண்டொழிந்தேன்
 விண்ணுல கத்தவர்கள்
 விரும்பவெள்ளை யானையின்மேல்
 என்னுடல் காட்டுவித்தான்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (5)

அஞ்சினை யொன்றிநின்று
 அலர்கொண்டடி சேர்வறியா
 வஞ்சனை யென்மனமே
 வைகிவானநன் னாடர்முன்னே
 துஞ்சுதன் மாற்றுவித்துத்
 தொண்டனேன்பர மல்லதொரு
 வெஞ்சின வாளைதந்தான்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (6)

நிலைகெட விண்ணதிர
 நிலமெங்கு மதிர்ந்தசைய
 மலையிடை யானையேறி
 வழியேவரு வேனெதிரே
 அலைகட லாலரையன்
 அலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்சு
 உலையணை யாதவண்ணம்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (7)

அரவொலி யாகமங்க
 ளறிவாரறி தோத்திரங்கள்
 விரவிய வேதவொலி
 விண்ணொலாம்வந் தெதிர்ந்திசைப்ப
 வரமலி வாணன்வந்து
 வழிதந்தெனக் கேறுவதோர்
 சிரமலி யானைதந்தான்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (8)

இந்திரன் மால்பிரமன்
 லெழிலார்மிகு தேவரெல்லாம்
 வந்தெதிர் கொள்ளவென்னை
 மதயானை யருள்புரிந்து
 மந்திர மாமுனிவ
 ரிவனாரென வெம்பெருமான்
 நந்தம ரூரென்றான்
 நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. (9)

ஊழிதொ றாழிமுற்று
 முயர்பொன்னொடித் தான்மலையைச்
 சூழிசை யின்கரும்பின்
 சுவைநாவல ஆரன்சொன்ன
 ஏழிசை யின்றமிழா
 லிசைந்தேத்திய பத்தினையும்
 ஆழி கடலரையா
 வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரங்கள்

திருக்கோளிலி

பண் : நடட்ராகம்

நீளநினைந்தடி யேனுமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளனகண்மட வாளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலியெம்பெரு மான்குண்டையூர்ச்சில
நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலையெம்பெரு மானவையட்டித் தரப்பணியே.

(1)

திருமழபாடி

பண் : நடட்ராகம்

பொன்னார்மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல் மிளிக்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னேமாமணியே மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னேயுன்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே.

(2)

திருப்புகலூர்

பண் : கொல்லி

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ்
சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதேயெந்தை
புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூறையு
மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

(3)

திருக்கடலூர்மயானம்

பண் : பழம்பஞ்சரம்

மருவார்கொன்றை மதிசூடி
மாணிக்கத்தின் மலைபோல
வருவார்விடைமேன் மாதோடு
மகிழ்ந்துபூதப் படைசூழத்
திருமால்பிரம னிந்திரற்குந்
தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான்கடலூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே.

(4)

திருவெற்றியூர்

பண்: தக்கேசி

அழக்கு மெய்கொடுன் றிருவடி யடைந்தேன்
அறுவு நான் படப் பாலதொன் றானால்
பிழுக்கை வரியும் பால்கொள்வ ரடிகேள்
பிழைப்பனாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெய ரல்லான்
மற்று நானறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க வெண்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனு மூருறை வானே. (5)

திருப்புன்கூர்

பண்: தக்கேசி

அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத
வவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்ற னாருயி ரதனை
வவ்வி னாய்க்குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்றமர் நலியி
லிவன்மற் றென்னடி யானென விலக்கும்
சிந்தையால் வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. (6)

திருவாரூர்

பண்: தக்கேசி

பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வாளைப்
போக முந்திரு வும்புணர்ப் பாளைப்
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பாளைப்
பிழையெலாந்தவி ரப்பணிப் பாளை
இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணா
வெம்மா னையெளி வந்தபி ரானை
அன்னம்வை கும்வ யற்பழ னத்தணி
யாரு ரானை மறக்கலுமாமே. (7)

திருவாரூர்

பண்: செந்துருத்தி

மீளா வடிமை யுமக்கே யாளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போ லுள்ளே கனன்று முகத்தான் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கு மடியார் தங்க ளல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவாரூர் வாழ்ந்து போதீரே.

(8)

திருவையாறு

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

பரவும்பரிசொன் றறியேனான்
பண்டேயும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும்பகலும் நினைந்தாலு
மெய்தநினைய மாட்டேனான்
சுரவிலருவி கமுகுண்ணத்
தெங்கங்குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந்திரைக்கா விரிகோட்டத்
தையாறுடைய வடிகளோ.

(9)

திருவாவடுதுறை

பண்: தக்கேசி

கங்கைவார்சடை யாய்கணநாதா
காலகாலனே காமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல் விடமிடற்றானே
பூதநாதனே புண்ணியபுனிதா
செங்கண்மால்விடை யாய்தெளிதேனே
தீர்த்தனே திரு வாவடுதுறையுள்
அங்கணாவெனை யஞ்சலென்றருளா
யாரெனக்குற வமரர்களேறே.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்தவை

எட்டாம் திருமுறை

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை)

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

சிவபுராணம்.

(கலிவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க (5)

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க (10)

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கம் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி (15)

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினை முழுவதும் ஓய உரைப்பனியான் (20)

கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்டவந் தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து(ம்) மிக்காய்

விளங்கொளியாய்

எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லாவினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன் (25)

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் (30)

எல்லா பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம் பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வென ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே (35)

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறியே (40)

ஆக்கம் அளவுஇறுதி யில்லாய் அனைத்து உலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருள்வாய்
 போக்குவாய் என்னை புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே (45)

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தையையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஒரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்
 தன்னை (50)

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமுடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய (55)

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் (60)

தாயிற் சிறந்த தயரவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப் (65)

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி யென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே (70)

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருனே தோன்றாய் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டு உணர்வார்
தம் கருத்தின் (75)

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணூர்வாய் (80)

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்றுவிகார விடக்குடம்பின் உன்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ வென்றென்று (85)

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே (90)

அல்லல் பிறனி அறுப்பானே ஓ வென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. (95)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பு சிவமெனல் அறிஞர்க் குண்டு.

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

திருவெம்பாவை

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ங
னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
யீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகனாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
யேசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் றில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். (2)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதி ரெழுந்தென்
அத்தனானந்த னமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பதிதுடையீ ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பெசல்லாதோ
எத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (3)

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயே வந்
 தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரொம்பாவாய்
 (4)

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
 கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோல மிடினு முணரா யுணராய் காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்
 (5)

மானேநீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
 நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
 போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்
 (6)

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னற்கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய் திறப்பாய்
 தென்னாவென்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றொல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்
 (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
 மேழி லியம்ப இயம்புவெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற வுன்சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள் பணிவோ மாங்கவர்க்கே
 பாங்காவோம்

அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். (9)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேதை யொரு பாற்றிருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதவுலவா வொருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள் .
 ஏதவனா ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
 செய்யாவெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிமுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதரல்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். (13)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (14)

ஓரோருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங்களிசூர
 நீரோருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்
 பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமானும்
 ஆரோருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர் தான்
 வாரூருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். (15)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாலேலொ ரெம்பாவாய்.
 (13)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளாமாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாலேலோ ரெம்பாவாய். (14)

ஒரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங்களிகூர
 நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும் பணியாள்
 ஆரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாய்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாலேலோ ரெம்பாவாய்.
 (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.
 (16)

செங்கணவன் பால்திசைமுகன்பால் தேவர்கள் பால்
எங்கு மிலாததோ ரின்பம் நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
(17)

அண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போல்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
தண்ணா ரொளி மழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி யண்ணா யலியாய்ப் பிறங் கொளிகேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ
ரெம்பாவாய்.
(18)

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப் போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார் தோள் சேரற்க
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.
(19)

போற்றி யருளுக நின்னாதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
 போற்றிமா னான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

(20)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யும் பொறாமையும் புன்மையோர்க்குண்டு

தில்லையில் அருளிச் செய்த
திருப்பொற்குண்ணம்

எண்சீர்க் கழிநெடியடியாசிரிய் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடு பல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன்அம் மானைப் பாடி
ஆடப் பொற் குண்ணம் இடித்து நாமே. (1)

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் குண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறனிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன் செய் குண்ணம் இடித்துநாமே. (2)

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகிந்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் சுற்பகம் நாட்டி யெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன்றன் பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யான் கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்குண்ணம் இடித்து நாமே. (3)

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேசமுடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாசவினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. (4)

அறுகெடுப் பார்அய னும் அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன் செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற் செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
 காடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. (5)

உலக்கை பலஒச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்து பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. (6)

சூடகந் தோவ்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நத்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்னகோவுக்
 காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. (7)

வாள் தடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. (8)

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. (9)

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய் குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தம் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொ டாட ஆட
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. (10)

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய் திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்
 காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. (11)

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூந்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர் பிரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண்டருமை காட்டும்
 பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர் வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. (12)

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க் கருங்கண்
 வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (13)

சங்கம் அரற்றச் சிலம் பொலிப்பத்
 தாழ்குமூல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்குநி
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (14)

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. (15)

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர் கனாவிலுங் கண்ட நியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (16)

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (17)

அயன் தலை கொண்டு செண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறுபறித்தல் பாடிக்
 கயன் தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால்உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (18)

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும்பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லை பாடிச்
 சிற்றம்பலத் தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின்றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. (19)

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய் இன்பம் ஆயினார்க்கு
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்குப்
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கர சிவசிவ மா தேவா
 எங்களை ஆட்கொளவா வாவா

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர்க் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (1)

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருன்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுளழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தருளாயே. (2)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந்துறை யுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாயெமக் கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (3)

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (4)

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கன் முன்வந்
 தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (5)

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மாணுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வானா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (6)

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில் திரு வுத்தரகோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (7)

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்

மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே. (8)

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா

விழுப் பொருளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ஞானாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. (9)

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையினா ணாம்

போக்குகின் றோம் அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பவம்.

அரகர சிவ சிவ மா தேவா
அருளமு தந்தர வா வா வா

பிடித்தபத்து

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது]

எழுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ஒளிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (1)

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணை மா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (2)

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (3)

அருளுடைச் சுடரே அளித்ததோர் கனியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (4)

ஒப்புணக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
 மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
 விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
 செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (5)

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
 டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
 பிறவிலே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
 பிஞ்ஞகா பெரியளம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (6)

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
 பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (7)

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதும்ஈ றில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(8)

பால் நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்தருளுவ தினியே.

(9)

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
 என்பெலாம் உருக்கி எளியையா ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக்கெலாம் அறுத்த நற்சோதி
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(10)

திருச்சிறம்பலம்

தூயவுள் ளத்தாற் கூறிய சொல் என்றும் வீணாகாது.

அருட்பத்து

திருப்பெருந்துறை

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனும்மா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (1)

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (2)

எங்கணா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கணா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கணா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (3)

கமலநான் முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
 கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
 விமலனே யெமக்கு வெளிப்படா யென்ன
 வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
 திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (4)

துடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள் தோய் சுவடு
 பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோல் இரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
 செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (5)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
 துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
 தொப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
 உறுசுவை அளிக்கும் ஆரமுதே
 செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (6)

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவலர் புரங்கள் மூன்றெரித்த
 கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
 கடுந்தழற் பிழம்பின்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (7)

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (8)

மருளனேன் மனதை மயக்கற நோக்கி
 மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
 கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
 தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே. (9)

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 இருந்தவா ரெண்ணி ஏசற நினைந்திட்
 டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்
 றருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்னு
 பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
 போதராய் என்றரு ளாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

களிளமில்லாத உள்ளத்தில் கடவுள் இருப்பர்

அச்சோப்பதிகம்

கலிவிருத்தம்

தில்லை

திருச்சிற்றம்பலம்

முக்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. (1)

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்
கறியும் வண்ணம் அருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. (2)

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்ட பிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஐயன் எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. (3)

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டு விழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட்டுடென்னை யுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய் நெறியே சேரும்
வண்ணம்
அண்ணல் எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. (4)

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர் கூர நிற்பேன் உன் அருள் பெற்றேன்
உயஞ்சேன் நான் உடையானே அடியேனை வருக என்
றஞ்சேல் என் றருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே (5)

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினை பெருக்கிக்
கொந்துகுழற்கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனை
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசற என் துரிசு மறுத்
தந்த மெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. (6)

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்து விழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன் எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. (7)

சாதல் பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின் மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடைய பிரான் தன் கழலே சேரும் வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. (8)

செம்மை நலம் அறியாத சிதட ரொடுந் திரிவேனை
மும்மை மலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன் தான்
நம்மையும் ஓர் பொருளாக்கி நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.
(9)

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றே செய்க இன்றேசெய்க இன்னேசெய்க

திருவாசகத்தில் தனிப்பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்
துன்விரையார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி யுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துனைப் போற்றி
சயசய போற்றி யென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடை
யாய் என்னைக் கண்டு கொள்ளே. (1)

கடையவ னேனைக் கருணையினாற் கலந்
தாண்டு கொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்டாய் விறல்
வேங்கையின் தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோச
மங்கைக் கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்னைத்
தாங்கிக் கொள்ளே. (2)

கடவுளே போற்றி என்னைக்
கண்டு கொண்டருளு போற்றி
விடவுளே உருக்கி என்னை
ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை
உம்பர் தந் தருளுபோற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த
சங்கரா போற்றி போற்றி (3)

யானே பொய் என்நெஞ்சம்
 பொய் என் அன்பும் பொய்
 ஆனால் வினையேன் அழுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அமுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனைவந் துறுமாறே. (4)

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
 பாடி நைந்து நைந்துருகி நெக்குநெக்
 காட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்
 தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
 கூட வேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
 கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
 வீட வேண்டும் நான் போற்றி வீடு தந்
 தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. (5)

தனித்துணை நீ நிற்க யான்
 தருக்கித்தலை யால் நடந்த
 வினைத்துணையேனை விடுதி கண்டாய்
 வினை யேனுடைய
 மனத்துணை யேஎன் றன் வாழ்முதலே
 எனக் கெய்ப்பில் வைப்பே
 தினைத்துணை யேனும் பொறேன்
 துயராக்கையின் திண்வலையே (6)

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணே
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
 ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ (7)

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான் இதற் கிலன் ஓர் கைம்மாறே. (8)

செழுங் கமலத் திரளனநின்
 சேவடி சேர்ந்தமைந்த
 பழுத்த மனத் தடியர் உடன்
 போயினர் யான் பாவியேன்
 புழுக்கணுடைப் புன் குரம்பை
 பொல்லாக் கல்வி ஞானமிலா
 அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்
 உன் அடைக்கலமே. (9)

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்
 துரைக்கேன் ஆண்டநீ அருளிலையானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன்
 கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே. (10)

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம
 எனப் பெற்றேன்
 தேனாய் இன் அமுதமுமாய்த்
 தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
 நானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்
 கருள் செய்தான்
 ஊனாரும் உயிர் வாழ்க்கை
 ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. (11)

உற்றாரை யான் வேண்டேன்
 ஊர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்
 கற்றாரை யான் வேண்டேன்
 கற்பனவும் இனியமையும்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா
 உன் குரை கழற்கே
 கற்றாவின் மனம் போலக்
 கசிந்துருக வேண்டுவனே.

(12)

வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீவேண்ட
 முழுதுந் தருவாய் நீ
 வேண்டும் அயன்மாற் அரியோய்நீ
 வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
 வேண்டும் பரி சொன்றுண்டென்னில்
 அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

(13)

அன்றே என்றன் ஆவியும்
 உடலும் உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே அனையாய் என்னை
 ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
 எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாயகமே.

(14)

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்
 பிறப்பினோடிறப்பும் அஞ்சேன்
 துணிநிலா அணியினான்றன் தொழும்பரோட
 முந்தி அம்மால்
 திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச்
 சேவடி பரவி வெண்ணீ
 றணிகிலா தவரைக் கண்டால்
 அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே.

(15)

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை
 தழைப்பன ஆகாதே
 சாதி விடாத குணங்கள்நம் மோடு
 சலித்திடு மாகாதே
 அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை
 அடங்கிடு மாகாதே
 ஆசைஎ லாம்அடி யாரடியோம் எனும்
 அத்தனை ஆகாதே
 செங்கயல் ஒருகண் மடந்தையர் சிந்தை
 திளைப்பன ஆகாதே
 சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள்
 தெரிந்திடு மாகாதே
 எங்கும் நிறைந்தழ தூறுபஞ் சுடர்
 எய்துவ தாகாதே
 ஈறறி யாமறை யோன்எனை ஆள
 எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

(16)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பு அருளைத் தரும்; அருள் தவத்தைத் தரும்;
 தவம் சிவத்தைத் தரும்; சிவமாம் பேறு பெறுதற்குச்
 சிறந்த வழி.

திருக்கோவையார்

எட்டாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிகளீசர் தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்கு பைங்காந்தள்
கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையோர் வல்லியினொல்கியன நடைவாய்த்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடி
போன்றொளிர்கின்றதே. (1)

போதோ விசும்போ புனலோ பணிகளது பதியோ
யாதோ அறிகுவ தேது மரிதி யமன் விடுத்த
தாதோ அனங்கள் றுணையோ வினையிலி
தொல்லைத்தில்லை
மாதோ மடமயிலோ வென நின்றவர் வாழ்பதியே. (2)

சுரும்பிலர் சந்தும் நொடுகடல் முத்தும் வெண்சங்கு மெங்கும்
விரும்பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணியாம் வியன்
கங்கையென்னும்
பெரும்புனல் சூடும் பிரான்சிவன் சிற்றம்பலமனைய
கரும்பன மென்மொழி யாரும்ந் நீரமையர் காணுநர்க்கே. (3)

முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ மொன்னான் முடியுமெனப்
பனிவருங் கண்பரமன்றிருச் சிற்றம்பலமனையாய்
துனிவரு நீர்மையி தென்னென்று தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரு நாளிது வோவென்று வந்திக்கும் நன்னுதலே. (4)

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாம் திருமுறை முற்றிற்று.

திருவிசைப்பா

ஒன்பதாந் திருமுறை

திருமாளிகைத்தேவர்

கோயில்

பண்! பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
யுணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
அளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கணியே
யம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. (1)

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமேயோக
வெள்ளமே—மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செ யம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெ ம் மீசனே யுண்ணைத்
தொண்டனே னிசையுமா றிசையே. (2)

சேந்தனார்

திருவீழிமிழலை

பண்! பஞ்சமம்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே. (3)

கருவூர்த்தேவர்

திருமுகத்தலை

பண்: பஞ்சமம்

புவனநா யகனே யகவுயிர்க் கமுதே
பூரணா வாரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதீ பன்னகா பரணா
அவனிஞா யிறுபோன் றருஊ்புரிந் தடியே
னகத்திலு முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலு மமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே.

(4)

பூந்துருத்திநம்பிகாடாநம்பி

கோயில்

பண்: சாளரபாணி

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளுஞ்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையுமாட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானுமணி தில்லைச்
செம்பொன்செ யம்பலமே சேர்ந்திருக்கை யாயிற்றே

(5)

கருவூர்த்தேவர்

கங்கைகொண்டசோளேச்சரம்

பண்: பஞ்சமம்

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் றேட
வங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
முன்னமா லறியா வொருவெனா மிருவா
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

(6)

திருவாலியமுதனார்

கோயில்

பண்: காந்தாரம்

அன்ன நடையா ரமுத மொழியா
ரவர்கள் பயிறில்லைத்
தென்னன் றமிழு மிசையுங் கலந்த
சிற்றம் பலந்தன்னுட்
பொன்னு மணியு நிரந்த தலத்துப்
புலித்தோல் பியற்கிட்ட
மின்னி னிடையா ளுமையாள் காண
விகிர்த னாடுமே.

(7)

கருவூர்த்தேவர்

இரையோக்கியசுந்தரம்

பண்: காந்தாரம்

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பா னித்தெருவே
ஐயாநீ யுலாப்போந்த வன்றுமுத லின்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலுஞ்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரையோக்கிய சுந்தரனே.

(8)

சேதிராயர்

கோயில்

பண்: பஞ்சமம்

ஏயு மாறெழிற் சேதிபர் கோன்றில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை
ஆய விற்ப மெய்தி யிருப்பரே.

(9)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான நிலையே சிவயோக நிறைவே.

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார்

கோயில்

பண்: பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர்போ யகலப்
பொன்னிண்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவா ளுமைகோ னடியோமுக்
கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிற வியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (1)

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தங் குடிகுடி யீசற்காட்
செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டு மின்றுமென்று முள்ளபொரு ளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (2)

நிட்டையி லாவுட னீத்தென்னை யாண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களுஞ்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்
திறங்களுமே சிந்தித்
தட்டமூர் திக்கென் கைநெக வுறு
மமிர்தினுக் காலநிழற்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (3)

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்டருள் ளீர்
 சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர்
 சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கள்
 விடைப் பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (4)

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக்கீ
 ழாரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருகில்
 லூரு முலகுங் கழற வழறி
 யுமைமண வாளுக்காட்
 பாரும் விசும்பு மறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (5)

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
 பாற்கட லீந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னு
 ளாலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (6)

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு
 மண்டத் தொடுமுடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
 போனகமு மருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந்
 தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (7)

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி யேத்தொலி
 யெங்குங் குழாம்பெருகி
 விழுவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி
 மிகுதிரு வாருரின்
 மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்
 மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
 பழவடி யாரொடுங் கூடியெம் மாணுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (8)

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி
 லணியுடை யாதிரை நாள்
 நாரா யணனொடு நான்முக னங்கி
 யிரவியு மிந்திரனுந்
 தேரார் வீதியிற் தேவர் குழாங்க
 டிசையனைத்து நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியு மாடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (9)

திருச்சிறதம்பலம்

கடவுளே எமக்குச் சரணாகதியும் பலமுமாகும்
 தொல்லைக்குள் உடன் தோன்றும் துணையுமாகும்

திருமந்திரம்

பத்தாந் திருமுறை

திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்தவை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே. (1)

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை.
அவனன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே. (2)

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வார்இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன் நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே. (3)

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்ற தலைப்படுந் தானே. (4)

மூலன் உரைசெய்ய மூலா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே. (5)

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாருங் காண இயமன்தன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய நரகத்தில்
மல்லாகத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே. (6)

ஆர்க்கும் ஊடுமின் அவரிவர் எண்ணன் மின்
 பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன் மின்
 வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
 காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே. (7)

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
 யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்கு மாம் பிறர்க் கின்னூரை தானே. (8)

அன்பும் சிவமும்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்த பின்
 அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. (9)

முன்னவ னார்தீகோயில் பூசைகள் முட்டிடிந்
 மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
 கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினில்
 என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே. (10)

அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை
 அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
 அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
 அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே. (11)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
 அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
 எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை ஈசனை
 நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே. (12)

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே. (13)

மூல னுரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
 மூல னுரைசெய்த மூந்நூறு மந்திரம்
 மூல னுரைசெய்த மூப்ப துபதேசம்
 மூல னுரைசெய்த மூன்றும் ஒன்றுமே. (14)

திருமூல தேவனையே சிந்தைசெய் வார்க்கு
 கருமூல மில்லையே காண் (15)

திருமந் திரமே சிவகதிக்கு வித்தாக
 திருமந் திரமே சிவமா மருமந்த
 புத்திக்கு னேநினைந்து போற்றுமடி யார்தமக்குச்
 சந்திக்குந் தற்பரமே தான். (16)

திருச்சிற்றம்பலம்

எமது தேவையை அவசியமில்லாது பெருக்கிக்
 கொண்டு போவது பாவமாகும்.

திருமுகப்பாசுரம்

பதினொராந்திருமுறை

திருவாலவாயுடையார் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயின்
மன்னிய சிவன் யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
கொருமையின் உருமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனைன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைக்கால் அம்மையார் அருளியது

முள்ளி தீந்துமுளரி கருகி மூளை சொரிந்துக்குக்
கள்ளி வற்றி வெள்ளில் பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே
புள்ளி யுழைமான் தோலொன் றுடுத்துப் புலித்தோல்
பியற்கிட்டுப்
பள்ளி யிடமும் அதுவே யாகப் பரம னாடுமே. (1)

என்னை யுடையானும் ஏகமாய் நின்றானுந்
தன்னை யறியாத தன்மையனும்—பொன்னைச்
சுருளாகச் செய்தனைய துச்சடையான் வானோர்க்
கருளாக வைத்த அவன்.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் அருளியது

குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோலூன்றி
நொந்திருமி ஏங்கி நுரைத்தேறி—வந்துந்தி
ஐயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சமே
ஐயாறு வாயால் அழை. (1)

தொட்டுத் தடவித் துடிப்பொன்றுங் காணாது
பெட்டப் பிணமென்று பேரிட்டுக்—கட்டி
எடுங்களத்தா என்னாமுன் ஏழைமட நெஞ்சே
நெடுங்களத்தான் பாதம் நினை. (2)

நக்கீரதேவர் அருளியவை

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. (1)

அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாள் றோதுவார் முன். (2)

நக்கீரர் தாமரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால்—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளி
தான் நினைத்த எல்லாம் தரும். (3)

மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டாம் மடநெஞ்சே
கற்றைச் சடையண்ணல் காளத்தி—நெற்றிக்கண்
ஆராஅமுதின் திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ்
சோராமல் எப்பொழுதுஞ் சொல். (4)

பரணதேவர் அருளியது

தீயான மேனியனே செம்பவளக் குன்றமே
தீயான சேராமற் செய்வானே—தீயான
செம்பொற் புரிசைத் திருவாரூ ராய் என்னைச்
செம்பொற் சிவலோகஞ் சேர்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் அருளியது

பாதம் பரவியோர் பித்துப் பிதற்றிலும் பல்பணியும்
ஏதம் புகுதா வகையருள் ஏகம்பர் ஏத்தெனவே
போதம் பொருளாற் பொலியாத புன்சொற் பனுவல்களும்
வேதம் பொலியும் பொருளா மெனக்கொள்வர்
மெய்த்தொண்டரே.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளியது

புல்லறி வின்மற்றைத் தேவரும் பூம்புலி யூருள்நின்ற
வல்லெறி மாமதிக் கண்ணிய னைப்போல் அருளுவரே
கல்லெறிந் தானுந்தன் வாய்நீர் கதிர்முடி மேலுகுத்த
நல்லறி வாளனும் மீளாவழி சென்று நண்ணினரே.

சேரமான்மெருமாள் அருளியது

வேண்டிய நாட்களிற் பாதியுங் கங்குல் மிகஅவற்றுள்
ஈண்டிய வெந்நோய் முதலது பிள்ளைமை மேலதுமுப்
பாண்டின அச்சம் வெகுளி அவாஅழுக் காறிங்ஙனே
மாண்டன சேர்ந்தும் வளர்புன் சடைமுக்கண்
மாயனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்

மன்னிரண்டாந் திருமுறை

சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது

திருச்சிறறம்பலம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (1)

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பகும்
கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த வெல்லையில்
தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார். (2)

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன்
திருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிநீர் சொரியக்
கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினா னீடி யறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார். (3)

முன்னேவந் தெதிர்தோன்றும்
முருகனோ பெருகொளியாற்
றன்றேரின் மாரனோ
தார்மார்பின் விஞ்சையனோ
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல்
மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
என்னேயென் மனந்திரித்த
இவன்யாரோவென நினைந்தார். (4)

பேறினி இதன்மேல் உண்டோ

பிராந்திருக் கண்ணில் வந்த
ஊறுகண் டஞ்சித் தங்கண்

இடந்தப்ப உதவுங் கையை
ஏறுயர்த் தவர்தங் கையாற்

பிடித்துக்கொண் “டென் வலத்தில்
மாறிலாய்! நிற்க” என்னு

மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார். (5)

“அண்ண லேளனை ஆண்டுகொண் டருளிய அமுதே
விண்ணி லேமறைந் தருன்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள்புரி” எனப் பணிந்தார்.

(6)

வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் வினங்கும்
தெள்ளு பேரொளிப் பவளவெற் பெனஇடப் பாகம்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்.

(7)

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந்
திருவடிவும் மதுர வாக்கில்

சேர்வாருந் திருவாயில் தீந்தமிழின்
மாலைகளுஞ் செம்பொற் றாளே

சார்வான திருமனமும் உழவாரத்
தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்

பார்வாழத் திருவீதிப்பணிசெய்து
பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

(8)

புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
வில்லோடு நுதல்மடவார் விசும்புடு வந்திழிந்தார். (9)

மண்முதலாம் உலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
 ‘புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்’ எனப்புகன்று
 நண்ணரிய சிவாநந்த ஞானவடி வேயாகி
 அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅர சமர்ந்திருந்தார். (10)

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
 பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
 சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம். (11)

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில். (12)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும் இனி எதிர்
 காலத்தின் சிறப்பும்
 இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றதனால் எற்றைக்குந்
 திருவரு ளடையேம்
 நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும் நற்றமிழ்
 வேந்தனும் உய்ந்து
 வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்
 மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார். (13)

ஞானத்தின் திருவுருவை
 நான்மறையின் தனித்துணையை
 வானத்தின் மிசையன்றி
 மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
 தேனக்க மலர்க்கொன்றைச்
 செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
 காணத்தின் எழுபிறப்பைக்
 கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (14)

இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் அமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையால் விளங்கிய தன்றே. (15)

“மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்.
(16)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வலங் கொண்டருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானார்.(17)

“செய்வினையுஞ் செய்வானும் அதன்பயனுங்
கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்தபொருள்” எனக்
கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக் இல்லை’ என
உய்வகையாற் பொருள் சிவன் என் றருளாலே
உணர்ந்தறிந்தார். (18)

சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு தாழ்ந்து வீழ்ந்
தெழுந்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டணைந் தது எனக் காதலின்
விரைந்தெய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்பெருந் தொண்டரை நேரிழை
வலப்பாகத்
தொன்று மேனியர் ‘ஊரனே; வந்தனை’ என்றனர்
உலகுய்ய. (19)

என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று னாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற நெங்கும் நிலவி உலகெலாம். (20)

திருச்சிற்றம்பவம்

புராணங்கள்

விநாயகர்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கும், செய்கருமம் கைகூட்டும், செஞ்சொற்
பெருவாக்கும், பீடும் பெருக்கும் -- உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானை
காதலால் கூப்புவர் தம்கை. (1)

திருவும் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம். (2)

மேதகு மாசிப்பச்சை நறுங்கை யாந்தகரை
வில்வமுடன் ஊமத்தை நொச்சி நாயுருவி
பேதமில் கத்தரி வண்ணி அலரி காட்டாத்தி
யெருக்கு மருதுடன் மால்பேரி யம்பு காந்தி
மாதுளையே உயர் தேவதாரும் அருநெல்லி
மன்னுசிறு சண்பகமே கெந்தளி பாதிரியே
ஓதரிய வறுகு இவையோர் இருபத் தொன்று
முயர் விநாயக சதுர்த்திக் குரைத்ததிரு பத்திரமே. (3)

திருவினையாடற் புராணம்

வென்றுளே புலன் களைந்தார் மெய்யுண ருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளே யமுத முற்றுந் திருவருள் போற்றி யேற்றுக்
குன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறியாடு மறைச் சிலம்படிகள் போற்றி. (4)

'கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே. (5)

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணஞ்
 கரியாகி யவங் கணனே சரணம்
 அரியா யெளியா யடி மாறி நடம்
 புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம். (6)

கந்தபுராணம்

அருவு மாகுவன் உருவமு மாகுவன் அருவு
 முருவு மில்லதோர் தன்மையு மாகுவன் ஊழின்
 கரும மாகுவன் நிமிர்த்தமு மாகுவன் கண்டாய்
 பரம னாடலை யாவரே பகர்ந்திடற் பாலார். (7)

கெடுத லில்லதோர் வளனோடு நீயுநின் கிளையும்
 படுத லின்றியே வாழ்தியென் றின்னன பகர்ந்தேன்
 ஊடுதல் கொண்டிடு சிறையிடைத் தேவரை யின்னே
 விடுதல் செய்குதி என்றனன் அறிஞரின் மிக்கான். (8)

முழுமதி யன்ன வாறு முகங்களும்
 விழிகளி னருளும் வேலும் வேறுள படையின் சீரும்
 அழகிய கரம் ராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்கும்
 செழுமல ரடியுங் கண்டான் அவன்தவம் செப்பற் பாற்றோ
 (9)

தீயவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்
 தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவ ரென்கை
 ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாட் செய்த
 மாயையின் மகனு மன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்
 றுய்ந்தான். (10)

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம். (11)

திருச்செந்தூர்ப் புராணம்

வண்டடை கிடந்தின் னிசைமுரன் றெழுதேன்
 வாய்மடுத் துண்டுகா லுழக்க
 விண்குடைந் தலருங் கடம்பணி தடந்தோள்
 வெற்பெலாம் பொற்புலாஞ் சுடர்வேற்
 கெண்டயந் தடங்கட் குறக்கொடி களபச்
 கிளரொளி முலைவனப் பெழுதக்
 கண்டு கண் டுள்ளங் களிப்பறாச் செந்தூர்க்
 கந்தனை வந்தனை புரிவாம். (12)

வேதனுக் குலகம் யாவும் வித்திடு செயலு ஞான
 போதனச் செயலு முள்ளம் பொற்புலு வுபதே சித்துக்
 காதலிற் சிறந்த வேற்கைக் காங்கேயன் கருணை காட்டித்
 தீதனும் போக மோக்கத் தியாகியென் றிருந்தான்
 மன்னோ. (13)

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசும்பொன்மா மயிலாய்
 போற்றி
 முன்னிய கருணையானு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
 கன்னிய ரிருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே போற்றி
 யென்னிரு கண்ணே கண்ணு னிருக்குமா மணியே
 போற்றி (14)

அருணாசல புராணம்

மண்ணிற் பிறந்திறந்து மாயுந்தெய் வங்களோ
 எண்ணப் படாவருணை யீசனே — விண்ணப்ப
 மொன்றுண் டடியே னுனைப்பிரியா தேயிருக்க
 வென்று தருவா யெனக்கு. (15)

திங்கள் செஞ் சடையுமோர்பாற் றிருமுடி துலங்கக்கையிற்
 கங்கண மிலங்கக்காலிற் கவின்சிலம் பலம்ப வன்பர்
 சங்கரா வெனநின்றேத்தத் தாயெனக் கிருபை நல்கி
 அங்கமொன் றானசோதி யணியணா மலையுளானே
 (16)

கதிர்காமப் புராணம்

யாவரே யெனினு மாயு ளிறுவதன் முன்ன ரோர் கான்
மேவியஞ் சுகாமச் செவேண் முருகனைத் தரிசித்தாலும்
பாவிக்கு னெஞ்சி லன்றிப் பழுதறு கனவிற் காணி
லாவிதா னகலி னெஞ்சி லமுந்தினும் பெறுவர் முத்தி. (17)

ஐழிகுண முடைய ரேனு மத்தலத் தடைவா ரென்னிற்
பழிமலி குணங்க னீங்கிப் பரமனுக் கடிமை யாகி
யழிவில ரெங்கே சென்று மரிப்பிலும் யாங்குச் சென்று
தழுவிலாழ் வுறிலுஞ் செவ்வே நாலகினிற் றிகழ்ந்து
வாழ்வர். (18)

திருவாதவூரடிகள் புராணம்

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யன்பி னாலே
யோதிய தமிழின் பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதூய ரகல வின்றே வந்தன மெழுத வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும் விளங்க என்றார். (19)

நின்ற புகழ்ப் புலியூரர் நேயமுடன் படை சூழ்ச்
சென்றருளுக் கிடமான செம்பொனினம் பலமெய்தி
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென் றுரைசெய்து
மன்றுதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங் கவர்காண. (20)

நகுலகிரிப் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வையம் தினிலுயிர் களுக்கிகபரம் வழங்கத்
தையலா ணகுலாம்பிகை தணத்திடா தமரச்
செய்ய மேணிகொண்ட மர்ந்தருளுதவு தெய்வீகத்
துய்ய தோர் நகுலேசன திருபந் துதிப்பாம். (1)

வார்ந்த நதியின்மரபா கப்போய் முழுகி
 ஆர்ந்து லவுமன்பா லமுகுற்றதென் புலத்தில்
 நேர்ந்த பிதிர்களுக்கு நேடுஞ் சிராத்தமதைக்
 கூர்ந்த திலமருவக் கூர்ச்சமதிற் பிண்டமிடா. (2)

கொற்ற வேன்முசுகு ந்தனுங் கோதிலா
 நற்ற வங்கொள் நகுலமுனி வனும்
 உற்ற கங்கையின் முழுகி யுவகையால்
 அற்ற மின்றிய வானை மெய்தினார். (3)

இகலினால் முன்னிராவ ணனாதியாம்
 நிகரிலாத நிருதரைத் தென்றிசை
 திகழ வைத்ததிறல் கொளிராகவன்
 நகுல வெற்பினல முடனண்ணினான். (4)

தருமன் கனிட்டன் நதிமுழுகித்தக்கோர்
 புகழப் புனிதமுடன்
 உருவெண்ணீறு புனைந் தினிமையுறு
 மைந்தெழுத்து முறைதழுவிக்க
 கருமம் முடித்து மதிநுதலாள்
 கௌரிமருங்கினுற வமர்ந்த
 திருகுஞ் சடையான குலேசன்
 முன்னர்ப்புகுந்து தீமைகெட. (5)

உள்ளங்குளிர வென்புக வுரோமஞ்
 சிலிர்க்கவுரை தவறக்
 கள்ளந்தழு வைம்புலன கலக்
 கரணமொடுங்க விழிசொருகத்
 தெள்ளுகரங்கள் சிரம்து சேர்ந்து
 குவியத் தெண்டனிடா
 வள்ளலெனு மின்னகுலேசன் முன்பாய்
 நின்று வழத்துறுவான். (6)

தந்தியின் மருப்பெனத் தனங் கொணாரியும்
முந்து நன்னதிதனின் மூழ்கி நாடொறும்
அந்தி வேணியனடி போற்ற வன்னைபாற்
சிந்தையின் எழின்முகஞ் சிறப்பினுற்றதே. (7)

தன்னுறு குதிரைமாமுகந் தணந்ததால்
மன்மலர்க் குழலியுண் மகிழ்ச்சியுற்றினி
துன்னுதந்தைக் கிவணுற்ற பான்மையைப்
பன்னருந் தூதராற் பகர்வித்தாளரோ. (8)

அயில் கொளுமாறுமாமுகனை யன்பினால்
மயின்மிசை மனைவியர் மருங்குவைகுற
வியனுறுந் திருவுரு வியற்று வித்தனன்
குயினிகருரையினாள் குணமுடன்கொள. (9)

செப்பருங் கும்பதாபனங்கள் செய்திடை
தொப்பிலா மறைமுறை யொளிநுநல்லருள்
வைப்பினாவாகனப தீட்டை தன்னைமுன்
தப்பிலாக் குமரவேட னக்குச் செய்தனள். (10)

திருச்சிறறம்பலம்

திருப்புகழ்

அருணகிரிநாதர் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்ஆறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே.

(1)

அபகார நிந்தைபட்	டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருட்	பெறுவேனோ
இபமாமு கந்தனக்	கிளையோனே
இமவான் மடந்தையுத்	தமிபாலா
ஜெபமாலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமானே.

2)

காவியுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்	தடுமாறிக்
காடுகள் புக்குந்	
காய்கனிதுய்த்துங் காயமொ றுத்துங்	திரியாதே
காசினி முற்றுந்	
சீவ னொடுக்கம் பூத வொடுக்கம்	பரஞான
தேற வுதிக்கும்	
தீப விளக்கங் காண எனக்குன்	தருவாயே
சீதள பத்மந்	

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்

பாழ்பட வுக்ரந்

தருவீரா

பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்

பாடலை மெச்சுங்

கதிர்வேலா

தூவிகள் நிற்குஞ் சாலி வளைக்குஞ்

சோலை சிறக்கும்

புலியூரா

சூரர் மிகக்கொண் டாட நடிக்குந்

தோகை நடத்தும்

பெருமானே.

(3)

இசைந்த ஏறுங் கரியுரிபோர்வையும்

எழில்நீறும்

இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு

மழுமானும்

அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு

முடிமீதே

அணிந்த ஈசன்பரிவுடன் மேவிய

குருநாதா

உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற

முனிவோனே

உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர்

நலியாதே

அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்

வரவேணும்

அமைந்த வேலும் புயமிசைமேவிய

பெருமானே.

(4)

வேழ முண்ட விளாகனி

யதுபோல

மேனி கொண்டு வியாபக

மயலூறி

நாளு மிண்டர்கள் போல்மிக

அயர்வாகி

நானு நைந்து விடாதருள்

புரிவாயே

மாள அன்றம ணீசர்கள்

கழுவேற

வாதில் வென்றசிகாமணி

மயில்வீரா

காள கண்ட னுமாபதி

தருபாலா

காசி கங்கையில் மேவிய

பெருமானே.

(5)

திருமக ஞலாவு மிருபுய முராரி
 திருமருக நாமப் பெருமாள் காண்
 ஜெகதலமும் வானு மிகுதி பெறுபாடல்
 தெரிதரு குமாரப் பெருமாள் காண்
 மருவுமடி யார்கள் மன தில்விளையாடு
 மரகதம யூரப் பெருமாள் காண்
 மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
 மருவுகதிர் காமப் பெருமாள் காண்
 அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
 அமர் பொருத வீரப் பெருமாள் காண்
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
 அமலர் குரு நாதப் பெருமாள் காண்
 இருவினையி லாத தருவினைவிடாத
 இமையவர்க்கு லேசப் பெருமாள் காண்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
 இருதனவிநோ தப் பெருமானே.

(6)

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
 பிறவாகித் தீரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாகைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
 கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தரநுபூதி

அருணகிரிநாதர் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (1)

கெடுவாய் மனனே கதிர்கேள் கரவாது
ஈடுவாய் வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (2)

கார்மா மிசைக்கா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மார் மடியத் தொடுவே லவனே. (3)

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல் பெற்று
உய்வாய் மனனே ஒளிவாய் ஒளிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடும் செவி ஆம்
ஐவாய் வழிசெல் லும்அவா வினையே. (4)

தூசாம் அணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதுஅன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அனுபூ திபிறந் ததுவே. (5)

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தரலங்காரம்

அருணகிரிநாதர் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப்ர
 பஞ்சமென்னுஞ்
 சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாடவிமேல்
 ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
 கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்க்கு பாகரனே. (1)

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க் கென்றும்
 நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க நுங்கட் இங்ஙன்
 வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா வுடம்பின் வெறுநிழல் போற்
 கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே. (2)

நாளென் செய்யும் வினை தாளென் செயுமெனை நாடி வந்த
 கோளென் செயுங் கொடுங் கூற்றென் செயுங்குமரேசரிரு
 தாளுஞ் சிலம்பும் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
 தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே. (3)

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழி நேங்கடம்பின்
 மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மன மாமயிலோன்
 வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
 கால்பட் டழிந்ததிங் கென்தலை மேலயன்
 கையெழுத்தே. (4)

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
 மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
 காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
 வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனு மேருவுமே. (5)

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவரக்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச் சென்று
கண்டுதொழ

நாலாயிரங் கண் படைத்தில நேயந்த நான்முகனே. (6)

சலங்காணும் வேந்தர் தமக்குமஞ் சார்யமன்
சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியணு கார்துட்ட நோயணுகார்
கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன் னூல்
அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே.
(7)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சகலகலாவல்லிமாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதம்
தாங்களன் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசகம் ஏழுமளித் (து)
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்
தாகஉண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே!

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே!
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்அமு (து)
ஆர்ந்துன் அருட்கடலில்
குளிக்கும் படிக்கு)என்று கூடும்
கொலோ?உளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே!
சகல கலாவல்லியே!

3

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும், சொற்குவை தோய்
 வாக்கும், பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்,
 தேக்குஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர்செந் நாவில்நின்று
 காக்குங் கருணைக் கடலே!
 சகல கலாவல்லியே!

4

பஞ்சஅப்பு இதம்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகம் என்
 நெஞ்சத் தடத்(து)அல ராததுஎன்
 னே?நெடுந் தாட்கமலத்(து)
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்செந்
 நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவி(சு) ஒத்(து) இருந்தாய்!
 சகல கலாவல்லியே!

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழு(து)எளி(து) எய்தநல்
 காய்எழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்!
 சகல கலாவல்லியே!

6

பாட்டும் பொருளும், பொருளால்
 பொருந்தும் பயனும், என்பால்
 கூட்டும்படி, நின் கடைக்கண் நல்
 காய்உளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளைமப் பேடே!
 சகல கலாவல்லியே!

7

சொல்லிற் பனமும் அவதான
முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந்த்(து) அடிமைகொள்
வாய்நளி னாசனம்சேர்
செலிவிக்கு) அரி(து)எண்(று) ஒருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே!
சகல கலாவல்லியே!

8

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றம்என்ன
நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர்
யார்? நிலம் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ(டு)
அரசன்னம் நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே!
சகல கலாவல்லியே!

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும்என்
பண்கண் டளவீற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போந்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலாவல்லியே!

10

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று

உ
சிவமயம்

விநாயகர் கவசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்கு
விநாயகர் காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளரற நெற்றியை யென்றும் விளங்கிய
காசிபர் காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின் மகோதரர் காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க. (1)

கவின்வளரு மதரங் கசமுகர் ககாக்க
தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சிபுகங் கிரிசைக தர்காக்க நனிவாக்கை
விநாயகர்தாங் காக்க
அவிர்நகை துண்முகர் காக்க அள்ளெழிற்
செஞ்செவி பாசபாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணி நாசியைச்
சிந்திதார்த்தர் காக்க. (2)

காமருபு முகந்தன்னைக் குணேசர் நனிகாக்க
களங்கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த பூர்வசர்தா
மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலை விக்கின விநாசன் காக்க
இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க வகட்டினைத்
துலங்கே ரம்பர் காக்க. (3)

பக்க மிரண்டையும் தராதரர் காக்கப்
 பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
 விக்கின கரன்காக்க விளங்கி லிங்கம்
 வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
 தக்கருய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தை யல்லல்
 உக்க கணப்பன் காக்க ஊருவை மங்கள்
 மூர்த்தி யுவந்து காக்க. (4)

தாழ் முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க விருபதமேக
 தந்தர் காக்க
 வாழ் கரங்கிப் பிரப்பிர சாதனர் காக்க முன்கையை
 வணங்குவார் நோய்
 ஆழ்தரச் செய்யா சாபுரகர் காக்க விரல்பதும
 வத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரு நகங்கள் விநாயகர் காக்க
 கிழக்கினிற் புத்தீசர் காக்க. (5)

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க வுமா புத்திரர்தென்
 னாசை காக்க
 மிக்கநிருதியிற் கணேசுரர் காக்க விக்கினவர்த்
 தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்க வாயுவிற் கசகன்னன் காக்க
 திகழ் உதீசி
 தக்கநிதிபன் காக்க வட கிழக்கி லீசாந்
 தனரே காக்க (6)

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்க விரவினுஞ் சந்தி
 யிரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின் விக்கின கிருது காக்க விராக்கதர்பூத
 முறுவே தாள
 மோகினி பேயிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரு| முடிவிலாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபு பாசாநி குசர்தாம்
 விரைந்து காக்க. (7)

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி புகழ்குலம் வண்
 சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனந்தானியங் கிரக மனைவி மைந்தர்
 பயினட் பாதுக்
 கதியாவங் கலந்து சர்வாயுதர் காக்க காமர்பவத்
 திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச ரெஞ்ஞான்றும்
 விரும்பிக் காக்க.

(8)

வென்றிசீவி தங்கபிலர் காக்க கரியாதி யெலாம்
 வீகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிது தன்னைமுக் காலமு மோதிடினும்பா
 லிடையு ரென்றும்
 ஒன்றுறா முனிவரர்கா ளறிமின்கள் யாதொருவ
 ரோதி னாலும்
 மன்றவாங் கவர் தேகம் பிணியறவச் சிரதேக
 மாகி மன்னும்.

(9)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ கவசம்

விடய முனி அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பங்கயத் தவிசின் மேனி யிருந்துடற் பற்று நீக்கி
யங்குநற் பூதசுத்தி யடைவுடன் செய்த பின்னர்க்
கங்கையத் தரித்த சென்னிக் கற்பக தருவைச் செம்பொற்
கொங்கைவெற் பனைய பச்சைக் கொடியொடு முளத்தில் வைத்தே. (1)

அகில நாயகனாய் ஞான வானந்த ரூபி யாகித்
துகடரு மணுவாய் வெற்பின் றோற்றமா யுயிரை யெல்லாந்
தகவுட னவனி யாகித் தரிப்பவ னெம்மை யிந்த
மகிதல மதனிற் றீமை மருவிடா தருளிற் காக்க, (2)

சூரைபுன லுருவங் கொண்டு கூழ்தொறும் பயன்க ணல்கித்
தரையிடை யுயிர்கள் யாவுந் தளர்ந்திடா வண்ணங் காப்போ
னிரைநீரை முகில்க ளீண்டி நெடுவரை முகட்டிற் பெய்யும்
விரைபுன லதனுள் வீழ்ந்து விளிந்திடா தெம்மைக் காக்க. (3)

கடையுகந் தன்னி லெல்லா வுலகமுங் கடவுட டயா
னடலைசெய் தமலை தாள மறைதர நடிக்கு மீச
னிடையெறி வளைதா பத்தி லெறிதரு குறைக் காற்றிற்
றடைபடா தெம்மை யிந்தத் தடங்கட லுலகிற் காக்க. (4)

தூயகண் முன்றி னோடு கூடரும் பொன்வதன நான்கும்
பாயுமான் மழவி னோடு பகர்வர தாபயங் கண்
மேயதிண் புயங்க ணாங்கு மிளிர்மின் னனைய தேசு
மாயதற் புருட னெம்மைக் குணதிசை யதனிற் காக்க. (5)

மான்மழு சூலந் தோட்டி வனைதரு மக்க மாலை
கூன்மலி யங்கு சந்தீத் தமருகங் கொண்ட செங்கை
நான்முக முக்க ணீல நள்ளிருள் வருணங் கொண்டே
ஆன்வரு மகோர மூர்த்தி தென்றிசை யதனிற் காக்க. (6)

திவண்மறி யக்க மாலை செங்கையோ ரிரண்டுந் தாங்க
 அவிர் தரு மிரண்டு செங்கை வரத்தோ டபயந் தாங்கக்
 கவினிறை வதன நான்குங் கண்ணொரு மூன்றுங் காட்டுந்
 தவளமா மேனிச் சத்தியோ சாதன்மேற் றிசையிற் காக்க. (7)

கறை கெழு மழுவ மானு மபயமும் கண்ணி னாமம்
 அறைதரு தொடையுஞ் செய்ய வங்கைக ணான்கு மேந்திப்
 பொறை கொணான் முகத்து முக்கட் பொன்னிற மேனியோடு
 மறைபுகழ் வாம தேவன் வடஇசை யதனிற் காக்க. (8)

அங்குசங் கபாலஞ் சூல மணிவர தாப யங்கள்
 சங்குமான் பாச மக்கத் தமருகங் கரங்க ளேந்தித்
 திங்களிற் றவளமேனி திருமுக மைந்தும் பெற்ற
 எங்கள் சான தேவ னிருவிசும் பொங்குங் காக்க. (9)

சந்திர மவுலி சென்னி தனிநுதற் கண்ண னெற்றி
 மைந்துறு பகன்கண் டொட்டோன் வரிவிழி யகில நாதன்
 கொந்துணர் நாசி வேதங் கூறுவோன் செனி கபாலி
 அந்தில்செங் கபோலந் தூய வைம்முகன் வதன முற்றும். (10)

வளமறை பயிலு நாவ னாமணி நீல கண்டன்
 களமடு பினாக பாணி கையினை தரும வாகு
 கிளர்புயந் தக்கன் யாகங் கெடுத்தவன் மார்பு தூய
 ஒளிதரு மேரு வில்லி யுதரீமன் மதனைக் காய்ந்தோன். (11)

இடையிப முகத்தோன் றாதை யுந்திநம் மீசன் மன்னும்
 புடைவள ரறைகு பேர மித்திரன் பொருவில் வாழும்
 படர்சக தீசன் சானு பாய்தரு மிடப கேது
 மிடைதருகணைக்கா லெந்தை விமலன் செய்பாதங் காக்க. (12)

வருபசன் முதல்யா மத்து மகேசன்பின் னிரண்டாம் யாமம்
 பொருவறு வாம தேவன் புகன்றிடு மூன்றாம் யாமந்
 செருமலி மழுவா ளங்கைத் திரியம்பக னாலாம் யாமம்
 பருவலி யிடப லூர்தி பீணியற வினிது காக்க. (13)

கங்குலின் முதல்யா மத்துக் கலைமதி முடித்தோன் காக்க
 தங்கிய விரண்டாம் யாமஞ் சானவி தரித்தோன் காக்க
 பொங்கிய மூன்றாம் யாமம் புரிசடை யண்ணல் காக்க
 பங்கமி னாலாம் யாமம் கௌரிதன் பதியே காக்க. (14)

அனைத்துள கால மெல்லா மந்தீற் கடிந்தோ னுள்ளுந்
 தனிப்பெரு முதலாய் நின்ற சங்கரன் புறமுந் தானு
 வனப்புறு நடுவுந் தூய பசுபதிமற்று மெங்கு
 நினைத்திடற் கரிய நோண்மைச் சதாசிவ நிமலன் காக்க. (15)

நிற்புழிப் புவன நாதனேகுழி நிமல மேனிப்
 பொற்பிர மதாதி நாதா னிருப்புழிப் பொருவி லாத
 அற்புத வேத வேத்திப னருந்துயில் கொள்ளு மாங்கட்
 டற்பர சிவன் வழிக்குச் சாமள ருத்திரன் காக்க. (16)

மலைமுதற் றுருக்கந் தம்மீற் புராரிகாத் திடுக மன்னுஞ்
 சிலைவலி வேடருபன் செறிந்தகா னகத்திற் காக்க
 கொலை யமர்கற் பத்தண்ட கோடிகள் சூலுங்க நக்குப்
 பலபடி நடிக்கும் வீர பத்திரன் முழுதும் காக்க. (17)

பல்துளைப் புரவித் திண்டேர் படுமதக் களிற்று பாய்மா
 வில்லுடைப் பதாதி தொக்கு மிடைந்திடு மெண்ணில் கோடி
 கொல்லியன் மாலை வைவேற் குறுகலர் குறுகுங் காலை
 வல்லியோர் பங்கன் செங்கை மழுப்படை துணித்துக் காக்க. (18)

தத்துநீர்ப் புணரி யாடைத் தரணியைச் சுமந்து மானப்
 பைத்தலை நெடிய பர்ந்தட் பஹலை யனைத்துந் தேய்ந்து
 முத்தலை படைத்த தொக்கு மூரிவெங் கனல்கொள் சூலம்
 பொய்த்தொழிற் கள்வர் தம்மைப் பொருதழித்தினிது காக்க. (19)

முடங்குளை முதலா யுள்ள முழுவலிக் கொடிய மாக்கள்
 அடங்கலும் பினாகங் கொல்க வென்றிலை யணைத்து முள்ளத்
 திடம்பட நினைந்து பாவஞ் செயுஞ்சிவ கவசந் தன்னை
 யுடல்படத் தரிப்பை யானா லுலம்பொரு குலவுத் தோளாய். (20)

பஞ்ச பாதங்கள்போம் பகைகண் மாய்ந்திடும்
 அஞ்சலின் மறவியு மஞ்சியாட் செய்யும்
 வஞ்சநோ யொழிந்திடும் வறுமை தீர்ந்திடும்
 தஞ்சமென் றிதனைநீ தரித்தல் வேண்டுமாம். (21)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

சக்தி கவசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கையிற் கரகந்தாங்கும் பிரமாணி யருளினோடும்
எங்கமென் சென்னிகாக்க வயிணவி துகளிலாகம்
துங்கணுங் காக்கசெய்ய வேந்தெழி லுருத்திராணி
தங்குமெண் டிசையுமன்பு தழைத்திட வினிதுகாக்க. (1)

கொன்னுனைச் சூலிசென்னி மயிரினைக் குறித்துக்காக்க
மன்னுவெண் பிறைதாழ்சென்னி வயங்கொளி நெற்றிகாக்க
பன்மயிப் பருவநாளும் பரிவொடு முமையாள் காக்க
என்னையாண் முக்கணீசன் இறைவிகண் ணினைகள்காக்க. (2)

வயமிகு மிமய்வல்லி மூக்கினை மகிழ்ந்து காக்க
செயையொடு நன்னாக்காக்க விசையமங் கலைமற்றொவ்வாக்
கண்கவர் நாடிகாக்க காத்தியா யனியெஞ்ஞான்றும்
முண்டக மலரிற்றாய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க. (3)

சண்டிமென் கபோலங் காக்க தவளநாண் மலரின்வைகும்
ஓண்டொடி நன்னாக்காக்க விசையமங் கலைமற் றொவ்வாக்
கண்கவர் நாடிகாக்க காத்தியாய்னி யெஞ்ஞான்றும்
முண்டக மலரிற்றாய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க. (4)

காளமுண் டிருண்டநீல கண்டிமென் கழுத்துக் காக்க
கோளில் பூதாரசத்தி சுவற்புறங் காக்க கூர்மி
நீளொளிக் சந்திகாக்க வயித்திரி நெறியினோடுந்
தோளினை காக்கபத்மை துணைமல ரங்கைகாக்க. (5)

கமலைகை விரல்கள்காக்க விரசைகை யுகிர்கள் காக்க
திமிரமுன் டொளிரும் வெய்யோன் மண்டலத் துறையும்சென்னி
எமதிரு வாகுமுலங் காக்கவா னவர்களேத்த
அமிர்தவ கிரிநாணாளு மகன்மணி மார்பங் காக்க. (6)

தரித்திரி யிதயங்காக்க தயித்தியர்ச் செருப்போன் மிக்க
 கருத்தொடு முலைகள்காக்க சகத்தினி லிறைமை பூண்டோன்
 திருத்தரு வயிறுகாக்க திகழ்தபோ கதிதன் னுள்ளத்
 தருத்தியி னுந்திகாக்க அசைவளர் முதுகு காக்க. (7)

கருதரு விகடைகாக்க கடிதடம் பாமைவாய்ந்த
 குருமணிச் சகனங்காக்க குகாரணி குய்யங் காக்க
 அருடர வருமபாய கந்தினி யபானங் காக்க
 தெருளுடை விபுலை யென்றுஞ் சிறப்புடைக் குறங்கு காக்க. (8)

லளிதைமென் முழந்தாள் காக்க வியற்சபை கணைக்கால் காக்க
 களிதரு கோரை வாய்ந்த பரட்டினைக் காக்கமிக்க
 அளிகொள் பாதலத்திற் செல்வோள் அணிகெழு புறந்தாள் காக்க
 ஒளிநகம் விரல்கள் சந்திரி யுக்கிரி யுவந்து காக்க. (9)

தலத்துறை மடந்தை யுள்ளங் காலிணை காக்க தண்ணென்
 மலர்திரு மனையைக் காக்க வயங்கு கேத்திரதை யோங்கி
 உலப்பில் கேந்திரங்கள் காக்க பரியகரை யொழிவறாது
 நலத்தகு மக்கடம்மை நல்குறக் காக்கவன்றே. (10)

உயர்சனா தனியெஞ் ஞான்று மொழிவறு மாயுள் காக்க
 மயர்வறு கீர்த்தி யாவு மாதேவி காக்க மிக்க.
 செயிரறு தருமம் யாவுந் தனுத்திரி சிறந்து காக்க
 இயல்புடைக் குலத்தை வாய்ந்த குலதேவி யினிது காக்க. (11)

சற்கதி பிரதை நல்லோர் இயைபினைத் தயாவிற் காக்க
 விற்கொடும் போரீனீரில் வெளியினில் வனத்திற் சூதில்
 இற்புற மதனிலோங்கு சர்வாணி காக்க வென்னாப்
 பொற்றரு மலர்கடுவிப் புங்கவ ரேத்தி னாரே. (12)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம்போம், நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்து ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடிநெஞ்சே குறி.

படை வீடு 1

திருப்பரங்குன்றுறைத் திருமகன்
முருகனுடைய சடாட்சரமந்திரத்தை 108 முறை செரித்ததின்
சோமவாரத்தில் படிப்பது விசேடம்.

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா
குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்கும் குருபரா ஏரகப் பொருளே
வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே
ஐயார மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ
ஐயா குமரா அருளே நமோ நமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ
பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
மழுவுடை முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ 10

விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ
மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ
சூரசம் கார துரையே நமோ நமோ
வீரவே லேந்தும் வேளே நமோ நமோ
பன்னிரு கரமுடைய பரமா நமோ நமோ
கண்களி ராறுடைக் கந்தா நமோ நமோ
கோழிக் கொடியுடை கோவே நமோ நமோ
ஆழிசூழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
சசச சசச ஓம் ரீம்
ரரர ரரர ரீம்ரீம் 20

வவவ வவவ ஆம் ஹோம்
 ணணண ணணண வாம் ஹோம்
 பபப பபப சாம் சும்
 வவவ வவவ களம் ஓம்
 லல லிவி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக
 இக இக இக ஈசனே வருக
 தக தக தக சற்குரு வருக
 பக பக பக பரந்தாமா வருக
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக

30

வருக வருகநிஷ் களங்கனே வருக
 தாயென நின்னிரு தாள் பணிந்தேன் எனைச்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினம் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வராமல் தடுத்து
 நல்ல மனத்துடன் ஞான குருஉனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிந்துநீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா

40

நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி கையிலை திருப்பதி வேளூர்
 தவக்கதிர் காமம் சார்திரு வேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்
 விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரீல்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக் (கு) அன்புடன் தமிழைச்

50

செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆடும் சிதம்பர சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ளோனே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
 அத்தன் அரியயன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்

60

தானே நானென்று சண்முக மாகத்
தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
பூதலத் துள்ள புண்ணியதீர்த் தங்கள்
ஓதமார் கடல்கும் ஒளிர்புவி கிரிகளில்
எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
பண்ணும் நீட்டைகள் பலபல வெல்லாம்
கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடை உன்னை
அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்

70

சல்லாப மாய உனைத் தானுறச் செய்தால்
எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள் வாயே
செந்தில் நகர்உறை தெய்வானை வள்ளி
சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே
சரணம் சரணம் சரவண பவலம்
அரன் மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவலம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

79

படை வீடு 2

திருச்செந்தூரில் சரவணன்

ஷே மந்திரம் 108 முறை செரித்ததின் சஷ்டித்திதி, செவ்வாய்க்
கிழமைகளில் படிப்பது சிறந்தது.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக

80

157

ரவண பவச, ரரரர ரரர
 ரீவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

20

வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க,
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக,
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும், உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

30

சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகந்தினம் வருக,
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிடு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

40

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிபட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமெரிக மொகன
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுண

50

ரரரர ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு

வீந்து வீந்து மயிலோன் வீந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வீனோதனென்று

60

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என் தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

70

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரீக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

80

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

90

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க

100

தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்சரும் குறளைப் பேய்களும்

110

பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 வீட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்

120

நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழி போக்கும்

அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட

130

வாய்விட் டலறி மதிகெட்டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 சுட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பீதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்றுப் பற்று பகலவன் தணலெரி

140

தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலைவெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு

150

குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீளனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்

160

சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

161

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா

170

பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்

180

பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்

190

வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்

200

காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது சியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமனை ரெண்மர் சேர்த்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

220

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்

230

வீரலட்சு மிக்கு விருந்துண வாசுச்
 சூரபத் மாவைதி துணித்தகை ய்தனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத்தடுத்தி தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி

240

இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

247

படை வீடு 3

பழநிப்பதிவாழ் முருகன்

சடாட்சரமந்திரம் 108 முறை செசித்தரின் செவ்வாய்க்
கீழமைகளில் படிப்பது நல்லது.

திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
சரவணை சண்முகா சதாசிவன் பாலா
இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
பரமேசு வரிக்குப் பாலா தயாபரா
வரமெனக்(கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
இரண்டா யிரம்வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
பட்சத் துடனே பராசக்தி வேலதாய்

10

வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
சூரசம் காரா துஷ்டநிஷ் ரோ
கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
அகத்திய மாமுனிக்(கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா
சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய
நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
திருவரு ணகிரி திருப்புகழ் பாட
இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா

20

ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழு வேற்றி
விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
குருவாம் பிரமனைக் கொடுஞ்சிறை வைத்து
உறுப்பொருள் னேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
கருதிமெய் யோகம் சொல்லிய (து) ஒரு முகம்
அருள்பெறு மயில்மீ (து) அமர்ந்தது ஒருமுகம்
வள்ளிதெய் வானையை மருவிய(து) ஒருமுகம்
தெள்ளுநான் முகன்போல் சிருட்டிப்ப(து) ஒருமுகம்

30

சூரனை வேலாக் துணித்த (து) ஒருமுகம்
ஆரணம் ஒதும் அருமறை யடியார்
தானவர் வேண்டுவ தருவ (து) ஒருமுகம்

ஞான முதல்வர்க்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோநம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம
 கூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோநம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோநம 40

எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோநம
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தவமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்தறும் ஒங்கார வடிவே
 மூலவட்டத்தில் முளைத்தெழும் சோதியே
 சர்வ முக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமீயும் பங்கய பார்வதி 50

மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாந் கோணத்தில் நளிமாய் அர்ச்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்த்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய்அறு கோணம் மகேஸ்வரன் மகேசுவி
 ஐயும் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்
 ஆகாச வட்டத்து(து) அமர்ந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை 60

தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் கட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய்க் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாரை
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து ஜீவனுடன் ஐயங் சுகல்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
 சந்திர சூரியர் தம்முடன் அக்கினி
 அந்தி ரனைக்கண்டு அறிந்தே யிடமாய்ச் 70

சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்ச்சனை வாசிவ என்று
 தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதல்
 ஆறு முகமாய் அகத்துளே நின்று
 வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஐங்கரன் உடன்விளை யாடி
 மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
 நரை திரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி

80

மனத்தில் பிரியா வங்கண மாக
 நினைத்த படிஎன் நெஞ்சத் திருந்து
 அதிசயம் என்றும் அடியார்களுக் (கு) இரங்கி
 மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத் துடனே
 தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத் (து) ஆறு முகமும்
 மாறா திருக்கும் வடிவையும் காட்டிக்
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுனைத் துதிக்க
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்

90

சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்தவுடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சரீவா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கச்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழத்தும்என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியார்க்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென

100

வச்சிர சாரிரம் மந்திர வசீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக்(கு) உதவி
 வல்லமை யோகம் வசீகர சக்தி
 நல்லஉண் பாதமும் நாடிய பொருளும்
 ககலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
 செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபிணி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அனேக மூர்க்கமாய்

110

துட்டதே வதையும் துட்டப்பிசாகம்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும் பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் துன்பப் பிசாசுகள் நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங்(சூ) உருட்டி நொருக்கிச்
 சூலத்தாற் குத்தித் தூளுதா ளுருவி
 வேலா யுதத்தால் வீசிப் பருற
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவிஅக் கினியாய்த் தானே எரித்துச்

120

சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர்ம வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத் துடனென் மனத்துள் இருந்து

130

தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடனம் மேவுமுச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயர்வித் வேடணம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி யுடனே சபித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபார சரணம்
 சந்தம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்

140

சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சம்காரர
 சரணம் சரணம் சரவண பவலம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

144

167

திருவேரகம் சுப்பிரமணியர்

வியாழக்கீழமைகளில் படிப்பது.

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
காமுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
வேரறக் களைந்த வேலவா போற்றி
தேராச் சூரரைத் துண்டதுண் டங்களாய்
வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
பாலா போற்றி பழனியின் கோவே
நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
மான்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே

10

நானெனும் ஆணவம் நண்ணிடா(து) என்னைக்
காண நீ வந்து காப்பதுன் கடனே
காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
சூலி கபாலி தூர்க்கை யேமாளி
போற்றும் முதல்வா புனித குமாரா
சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகர் போற்றி
ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தானாகி
வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
துதியட் சரத்தால் தொல்லுல(கு) எல்லாம்
அதிசய மாக அமைத்தவா போற்றி

20

திரியாட் சரத்தால் சிவனவன் மாலும்
விரிபா ருலகில் மேன்மை யுற்றவனே
சதுரட் சரத்தால் சாற்றுநல் யோகம்
மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
பஞ்சாட் சரத்தால் பரமன் உருவாய்த்
தஞ்மென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
நெஞ்சத்(து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
ஆறு சிரமும் அழகிய பூகமும்

30

ஆறிரு செவியும் அமர்ந்த மார்பும்
ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே

அரணயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுதத்தால்
 தரங்குலைந்(து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேரறச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாதிப
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகள்அருள் ஈசன் புதல்வா

40

துட்டசங் கார சுப்பிர மணியா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 எண்கோ ணத்துள் லியங்கிய நாரணன்
 கண்கொள்ளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்(கு) அருளும் ஈசா பேர்ற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்

50

தரிசனம் கண்ட சாதுவோ(டு) உடன்யான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்கிரகம் அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கி நின் அன்பரோ(டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்

60

சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியொடு வாதமும் குன்மமும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூல ரோகங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஒதியே நீறிடக்
 கன்னலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை

70

செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

74

படை வீடு 5

குன்றுதோறாடும் குமரன்

பரணி, கார்த்திகை, விசாக நட்சத்திரங்களிலும் வியாழக்
கீழமைகளிலும் படிக்க நற்பயன்.

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
குணவதி உமையாள் குமரா குருபரா
வள்ளிதெய் வாணை மருவிய நாயகா
துள்ளிமயி லேறும் சுப்பிர மணியா
அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
பழநி நகரில் பதியநு கூலா
திருவா வினங்குடி சிறக்கும் முருகா
அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகவா
சண்முக நதியும் சார்பன்றி மலையும்
பன்முகம் நிறைந்த பழநிக்கு இறைவா

10

ஆராறு நூற்று அட்டமங் களமும்
வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா
ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தூரமும்
திருவெண்ணீ றணிதிருநுதல முகும்
கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்

20

குனித்த புருவமும் கூரிய முக்கும்
கணித்த மதுரித்த கனிவாய் இதமும்
வெண்ணிலாப் பிரபைப்போல் விளங்கிய நகையும்
எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபாலமும்
வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்
முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க
மறுக்கும் குரர்மேல் வாதுகள் ஆட

30

ஈச்வரன் பார்வதி எடுத்துமுத் தாடி
ஈச்வரன் வடிவை மிகக்கண் டனுதினம்
கையால் எடுத்துக் கனமார்(பு) அணைத்தே

ஐயா! குமரா அப்பனே! என்று
 மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
 கார்த்திகே யானைக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா! வருகவென்று
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகூரக்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக

40

தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவிய வேலேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியோய் வருக
 பாவலக் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பரீக் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணப் புண்ணிய வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக

50

திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ் தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில் தண்டை கலீர் கலீரென
 சேலிற் சதங்கை சிலம்பு கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலங்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞாணும் சாதிரை மாமணி

60

பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வானும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒரு கோடி சூரியன் உதித்த பிரபை போல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இரு கோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமணி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்நன் மொழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலமும் நவசோம பந்தியும்

70

171

மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
 புனுகு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர் கஸ்தூரியும்
 வலம்புரிச் சங்கோலி மணியணி மிடறும்
 நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 அணிவை டூரியம் அணிவைரம் பச்சை
 பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்

80

கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசமும் தரித்தருள் காரண வடிவம்
 நவவீரர் தம்முடன் நற்சாட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒரு கை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்கராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழ
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப்

90

பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோளும்
 முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவணை
 இருக்கும் குருபரா ஏழைபங் காளா
 வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்ட பயீரவர் ஆனந்த மாட
 துஷ்டமிகுஞ் சூனிகள் சூழ்திசை காக்க
 சத்த ரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்

100

சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
 தும்புரு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்த தாரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்டகணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவலால் துதிக்க
 அஷ்ட லக்ஷ்மி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுணை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன் நின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் ஜெயஜெய என்ன

110

ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்தவே தாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரசர என்றடியார் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றன்பர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் குழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேத்த

120

நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாடசுர மேளம்
 தித்திமி என்ற தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகேசுவரன் மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர

130

ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீரமயிலேறி வெற்றிவேல் எடுத்து
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலற்ற குழந்தை அறுத்துச் சயித்து
 விட்டவே லாயுதம் வீசிக்கொக் கரித்துத்
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தூர்

140

திருவாவி என்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மண்யன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள் மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாலூற்று கமுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நண்பர் மனத்திலும்

173

கதிர்காமம் செங்கொடு கதிர்வேங் கடமும்
பதினா லுலகத்திலும் பக்தர் மனத்திலும்
எங்கும் தானவ னாயிருந்(து) அடியார்தம்

150

பங்கி லீருந்து பாங்குடன் வாழ்க
கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
தாட்டிக மாய்எனக்(கு) அருள்சண் முகனே
சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

157

படை வீடு

பழமுதிர்சோலைப் பிரான்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோனே
செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே
அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனே சரணம்
சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
அரணருள் சுதனே ஐயனே சரணம்
சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
மயில்வா கனனே வள்ளலே சரணம்

10

திரிபுர பவனே தேவசே னாதிபதி
குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
திசுமொளி பவனே சேவற் கொடியாய்
நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
தருணமீவ் வேளை தற்காத் தருளே
சவ்வும் ரவ்வமாய்த் தானே யாகி
வவ்வும் ணவ்வமாய் விளங்கிய குகனே
பவ்வும் வவ்வமாய் பழமுதிர் சோலையில்
தவ்வியே ஆடும் சரவண பவனே

20

குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
தஞ்சமென் றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்
கொஞ்சிய உமையுடன் குழவியாய்ச் சென்றங்(கு)

அஞ்சலி செய்தவன் அமுதமும் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமாரி (பு) அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடை வீர வாகுவோ(டு) ஒன்பான்
 தம்பி மாரா கக் கொண்ட
 சம்பிர தாயா சண்முகா வேலா

30

நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
 பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
 ஒதிடச் செய்ய உடன் அவ் வேதனை
 ஒமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
 மமமைசேர் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்டு வேகம தாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து புரிந்து

40

அயனைச் சிறைவிடென்(று) அன்பாய் உரைக்க
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண் டிதனே
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கௌரி லட்சுமி கலைமக ஞானே
 அறுவரோர் அம்சமாய் அரக்கரை வெல்ல
 ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே
 சிங்க முகாசுரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பானு கோபனும்
 குரனே டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராகக் கதரை

50

வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆறிடச் செய்தவ் வமரர்கள் தமக்குச்
 சேனா பதியாய் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமாளே
 திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
 சிறப்புறு பழநி திருவே ரகமுதல்
 ஏண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணவர் எத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியான் பவனே
 தஞ்சமென்(று) ஒதினர் சமயம் அறிந்தங்(கு)

60

175

இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா
 கும்பா முனிக்குக் குருதே சிகனே
 தேன்பொழில் பழநித் தேவ குமாரா
 கண்பார்த்து) எனையாள் கார்த்திகே யாஎன்
 கஷ்டநிஷ் றேம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட்சுமி வாழ் அருளெனக்(கு) உதவி
 இட்டமாய் என்முன் னிருந்து வினையாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
 அருணகிரி தனக்(கு) அருளிய தமிழ்போலி
 கருணையால் எனக்கு கடாட்கித் தருவாய்

70

தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
 பூவல யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
 சஷ்டிகவசம் தான்செயிப் போரைச்
 சிஷ்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
 வந்தென் நரவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
 சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் அரனே
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

80

கந்த சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.
 ஓம் சரவணபவ

சிவமயம்

திருவஞ்சல்

தெல்லிநகர்க் குருநாதசுவாமி பேரிற்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

திருமேவு சைவருறை தெல்லிநகர் வாழுங்
குருநாத னுக்கூசல் கூற — வருணாட்டுக்
தந்தியா னத்தா மரையாத னன்முதலோர்
தந்தியா னத்தான் சரண்

நூல்

திருவாரூம் வருணனார் பவளக் கால்கள்
செவ்விகொடு நாட்டமேல் வைரவிட்டம்
உருவாரூந் தேவர்கோ னுவந்து பூட்ட
வுற்றநான் முகன்முத்து வடங்கள் வீக்க
மருவாரு மால்ரத்நப் பலகை தூக்கி
மருகனே யாடுதென வாழ்த்தா நின்றான்
குருநாத சாமிதெல்லி யூர்வாழ் தெய்வங்
குகப்பெருமா னாடியரு னுசலின்னே (1)

உலகெலா மொருசெங்கோ லோச்சிக்காக்கு
மொண்டமிழர் முடிமீதி லுன்பாதத்தே
யலகிலாப் பத்திவித்து மந்நெஞ்சத்தே
யருண்மேவு கவிஞர்நா வகத்தே கொண்டோர்
இலகுதாமரை நெஞ்சிற் கற்புநாட்டு
மியல்பானோர் வதனத்தே யின்பமூட்டக்
குலமெலாம் விளையாடித் தெல்லியூர்வாழ்
குருநாத னாடியரு னுசலின்னே (2)

தணியாத காதலொடு வாயுறற்றேன்
 றவழ்மார்புச் சிறாரொன்று சேர்ந்து தாய
 மணலானே சோறாக்கிக் தெய்வஞ்செய்து
 வந்தனையோ டருச்சித்து வாழ்த்து வார்போல்
 அணிமேவு மழலைப்பாப் பாடியாடற்
 கணிபூத்தம் பாலிகை கூத்தாடிக் காக்குங்
 குணமாருந் தெல்லிநகர்க் கோயில்கொண்ட
 குருநாத னாடியரு ளுசலின்னே. (3)

கலைமாதி யாழ்வருடிப் பாடுகின்றாள்
 கமலத்தாள் புனைந்து கூத்தாடுகின்றாள்
 அலைமாது மலைமாது மாங்குன் னூச
 லாட்டுக்கண் டகங்களித்தற் கீங்குள்ளார்கள்
 கலையோடியுட் கொண்டும் புறம்பொன் றில்லார்
 களுக்குப் பொற்கலை கொடுக்கும் வண்மைச் செல்வர்
 குலமேவு தெல்லிநகர்க் கோயில்கொண்டான்
 குருநாத னாடியரு ளுசலின்னே. (4)

வாடாத தவவாய்மை யோங்கிக் கற்றா
 மனசென்னத் தமிழ்மாட்டு வேட்கைபொங்கி
 ஓடாத நெறிநின்று முன்ன ருற்ற
 ஆனமெலா நீத்துரிமை யொன்ற வென்று
 நாடாண்டு தமிழ்மக்க ணன்று சால
 நாவலவர் பாவலவர் தம்மைப் பேணிக்
 கோடாத செல்வமெலாங் கொடுத்துக் காக்குங்
 குருநாத னாடியரு ளுசலின்னே. (5)

தண்டமிழைச் சைவத்தை தக்கசீர்த்தித்
 தமிழ்நாட்டை நான்மறையை யாகமத்தைக்
 கொண்டலெனச் சுவையூற்றும் பாவல்லோரைக்
 கூடுகண் மணியென்னப் பேணாநீசர்
 அண்டிவாழ் திசையுங்கண் பாரா வாண்மை
 யமைந்தார்க்கே யிடமீயுந் தெல்லியூரன்
 குண்டலமுந் தாரமசைந் தாடவப்பன்
 குருநாத னாடியரு ளுசலின்னே. (6)

ஆங்காரச் சூர்குலவே ரன்றறுத்தா

னகப்பொருட்குச் சுவைப் பொருளையார்ந்து கேட்டான்
நீங்காத செழுந்தமிழ்க்கு நேயங்கூட்டி
நிகருமொழி வேறின்றா நேர்மைகாட்டி
பாங்கான மணிமௌவி சூட்டிவென்றி
படுதம்ப முலகுரைக்க நாட்டியாண்டான்
கோங்காரு மலர்தடலஞ்சூழ் தெல்லியூர்வாழ்
குருநாத னாடியரு ஞ்சலின்னே. (7)

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வாழமும்மை
மாரிமதி தொறும் பொழிய மன்னர்செங்கோல்
எண்ணுமொரு குறைவின்றி யினிதீனீட
யிறைவனருண் மறையுட னாகமங்களோங்க
தண்ணாளிசேர் சைவநெறி வீறவின்பந்
தழைக்கவரு மைந்தெழுத்து நீறும்வெல்ல
கொண்டறவழ் மணிமாடஞ் சூழுந்தெல்லிக்
குருநாத னாடியரு ஞ்சலின்னே. (8)

போற்றுவரு ணாச்சிரம நான்கும் வெல்ல
புலவர்புக முறமுதலா நான்கும்புல்ல
நோற்றமறை யந்தணர்கள் வேள்வியொல்ல
நுவறரும நெறிமறவேர் தன்னைக்கொல்ல
சேற்றிதழ்த்தா மரைமுகையிற் கைகள் கூப்பித்
தீரவே லெனவடியார் நீண்டுசெல்ல
கோற்றொடியார் நிறைவிளக்குந் தெல்லியூர்வாழ்
குருநாத னாடியரு ஞ்சலின்னே. (9)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் வாழிவேதம்
ஆகம புராணாதி நூல்கள் வாழி
சீரிய சித்தாந்த சைவஞ் சிறந்துவாழி
திருநீறுங் கண்டிகையுந் திகழ்ந்துவாழி
மாரிதரு வான்முகில்கள் வழங்கிவாழி
வளம்பலவும் வாய்ந்து சைவருழிவாழி
கூரியநன் மதிப்புலவர் பாடல்சான்ற
குருநாதன் திருக்கருணை வாழி வாழி. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமயம்

திருவஞ்சல்

யாழ்ப்பாணம் - தெல்லியூர்
குருநாத சுவாமி பேரிற்

காப்பு

சீர்த்திபெறு பூஞ்சினைகள் பந்த ராக
செய்ய தோரணங் கமுகின் பாளையாக
ஆர்த்திபெறு மணியோசை பண்ணதாக
அங்குயிலின் கூக்குரலின் இசையதாக
பூர்த்திபெறு மணங்கமமுஞ் சோலை நாப்பண்
புண்ணியருக் கருள்புரிய விருப்பினோடும்
கீர்த்திபெறு தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
கிருபை தருங் கணபதியே காப்ப தாமே.

நூல்

சீர்மேவு நான்மறைகள் கால்க ளாகத்
திறமேவு மங்கமவை விட்ட மாக
ஏர்மேவு பிரணவம்பொற் பலகையாக
எழின்மேவு முபாங்கமவை கயிற தாக
ஆர்மேவு பல்கலைசித் திரமதாக
ஆற்றியொளி செயுமுஞ்சற் பீட மேவி
பேர்மேவு தெல்லிநக ரத்தே வாழும்
பெருமானே குருநாதா வாடி ருஞ்சல்.

(1)

பத்திசெயு மன்பர்நிலை கால்களாகப்
 பயிலுமவர் சடலமவை பலகை யாகச்
 சித்தியுறு மண்பதுவே கயிறதாக
 சிறந்தோங்கு தியானமவை விட்டமாகச்
 சுத்தியுறு மலர்மனம்பொற் பீட மாகத்
 தொழுமடியா றுளத்துள்ளே குலவி வாழும்
 சத்தியொடும் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 சண்முகனே குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (2)

சங்கரனு மைங்கரனு மகிழ்ச்சி கூரச்
 சதுர்முகனும் நாராணனுந் தாழ்ந்து போற்றத்
 துங்கமுறு கணத்தலைவர் துதிகள் கூறச்
 சுந்தரமா ரரம்பையர்கள் கீதம் பாட
 பங்கமிலா வடியார்கள் மகிழ்வோ டாடப்
 பாவையர்க ளிருமருங்குங் கவரி வீசப்
 பொங்குமெழிற் றெல்லிநக ரத்தே வாழும்
 பூரணனே குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (3)

காலையிலு மாலையிலு மணைந்து போற்றிக்
 கண்களினீர் மார்பதனில் வீழ்ந்து சோர
 வேலைநிகர் தம்மிடர்கள் சொல்லிச் சொல்லி
 விழுந்து நமஸ்காரமது செய்துபோற்றப்
 பாலைநகர் குளத்தடியார்க் கருளை யீந்து
 பகர்வினைக ளெஞ்ஞான்றும் நீக்கி நீக்கி
 சோலைநகர் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 சுந்தரமார் குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (4)

பொற்பாடு மணிமகுடந் துலங்கி யாடப்
 புகழாரு மணிவதனந் தானுமாடக்
 கற்பாருங் கனியிதழ்வாய் வள்ளி யாடக்
 களிப்பாருந் தெய்வமகள் மகிழ்கொண் டாட
 வெற்பாருந் தோகையோடு கொடியு மாட
 விளங்குதிருக் கரத்துறையும் வேலு மாட
 அற்பாரு மடியவர்கள் போற்றுந் தெல்லி
 யகமேவும் குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (5)

பொன்புனைய நவமணிமா மாலை யாட
 புரமதனிற் காந்தளம்பூ மாலை யாட
 மின்பொலியுங் குழைசுடரிற் குலவி யாட
 விரை செறியுங் கடம்புயங் கிடந்தே யாட
 மன்னுமணிமுடியாடப் பதக்கமாட
 மாமணியார் கண்டிகையும் மார்பி னாட
 அன்பர்கள் வாழ் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 அருள் முருகா குருநாதா வாட ரூஞ்சல்.

(6)

பங்கமறுஞ் சம்பாவி னமுதுந் நெய்யும்
 பாறயிரும் முக்கனியும் பழமும் தேனும்
 தெங்கிளநீர் வெற்றிலை பாக் காதி யான
 செய்யநிவே தனங்களோடு பிறவுங் கொண்டு
 தங்கள்மன மாரமிகு வழிபாடாற்றிச்
 சந்ததமும் தொண்டுபுரி வோரை யாளுஞ்
 செங்கடம்பந் தாருடையோய் தெல்லி மேவுந்
 திருமுருகா குருநாதா வாட ரூஞ்சல்.

(7)

அடியவர்தம் மின்னலெலா மகன்றே நீங்க
 ஆருயிர்கள் பிணிநீங்கி மகிழ்ச்சி கூர
 மிடிமையெனும் பாவிநனி நில்லா தேக
 வேந்தர்பயஞ் சாராமல் விலகிப் போகக்
 கடினமுறும் பகைவர்துயர் கலங்கி யோடக்
 ககனமழை பெய்துமிகு வாரி தேங்கக்
 கொடிபுடைசூழ் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 குருநாதா பரநாதா வாட ரூஞ்சல்

(8)

அன்பர் தமக் கினியாரே யாட ரூஞ்சல்
 அகங்குழையார்க் கினியாரே யாட ரூஞ்சல்
 மின்பொலியு முடியாரே யாட ரூஞ்சல்
 மேவலர்போர் முடிப்பாரே யாட ரூஞ்சல்
 இன்படியார்க் களிப்பாரே யாட ரூஞ்சல்
 எண்ணலர்கட் களியாரே யாட ரூஞ்சல்
 துன்பமெலா மகன்றோடத் தெல்லி வாழும்
 சுடர்வடிவேற் குருநாதா வாட ரூஞ்சல்.

(9)

வாழி

பூமருவு மந்தணரும் பசுவும் வாழி
புரவலர்கள் செங்கோலும் புயலும் வாழி
நாமருவு மறையினொடா கமங்கள் வாழி
நலமருவு மடியார்க்க டாமும் வாழி
மாமகனும் மகிழ் தெல்லி நகரின் மேவும்
மான்மருகன் குருநாத னருளும் வாழி
ஏமமுறு பூசைவிழாச் செய்வோர் வாழி
எவ்வயிரு மென்றென்றும் வாழி வாழி.

எச்சரீக்கை

கூறுதுதி யமரர்க்கொரு கோவேயெச்ச ரீக்கை
குறிஞ்சிக்கொடி வள்ளிக்கருள் குமராவெச்ச ரீக்கை
தேறும்வடி வேலாவெங்க டேவேயெச்ச ரீக்கை
தெல்லிப்பதி மேவுங்குரு நாதாவெச்ச ரீக்கை.

பராக்கு

நாதமுத லாயகுரு நாதா பராக்கு
நவ்விதரு மகளினொரு நாதா பராக்கு
தீதகலுமறை புகலுந் தெளிவே பராக்கு
தெல்லிநக ரத்துறையும் தேவே பராக்கு.

மங்களம்

வல்லியுமை மைந்தனுக்கு மங்களம்—மாவின்
வடிவுசிதை வேலனுக்கு மங்களம்
தெல்லிநக ரீசனுக்கு மங்களம்—தேசு
சேர்ந்தகுரு நாதனுக்கு மங்களம்.

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொன்னாசல்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பவகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னாச லாடாமோ (1)

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்றங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்றங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்
கூன்றங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்சை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னாச லாடாமோ (2)

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ (3)

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலான் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்றமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னாச லாடாமோ (4)

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னாச லாடாமோ (5)

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ. (6)

உன்னற் கரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும்அணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ. (7)

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்த
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னாச லாடாமோ. (8)

தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்த்து

வாழ்க வாழ்க அன்னையே வாழ்க
வாழ்க வாழ்க புவனமுமுதும் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க அருளும் பொருளும் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க அனைத்தும் அனுதினம் வாழ்க.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிறம்பலம்.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

...

ஏழாலை மஹாத்மா அச்சகம், கந்தர்மடம்.